HOKEJ '77 VÍDEŇ

22 (1248) ● Ročník 25
31. května 1977 ● 3 Kčs

Jsou dny, které projdou kolem nás, aniž bychom je později nějak zaznamenali. Všední dny bez smutku, ale i bez radosti. Jsou ale dny, na které člověk nikdy nezapomene.

Takovým bude pro náš hokej určitě 8. květen roku 1977. Slunná neděle, kdy ve Vídni končilo 43. mistrovství světa a 55. mistrovství Evropy v ledním hokeji. V zimním sportu, který přesunul vrchol své sezóny až do pozdního jara.

V ten den došlo ve vídeňské Stadthalle ke dvěma velkým senzacím. Nejprve naši reprezentanti prohráli s profesionálním výběrem Kanady vysoko 2:8 a ztratili tak prakticky nárok na obhájení titulu mistrů světa z Katovic. Po bezkrevné hře všech hráčů, kteří se — a řekněme to upřímně — báli kanadské tvrdosti, hrubosti a nečistých faulů. Bylo to, jako když pustí do arény stádo divokých býků a toreadoři mají v rukou jen — hokejové hole!

Autobus byl smutný, nebe jako by se potáhlo černým flórem. I ty stříbrné medaile, které měli naši hokejisté v podvečer dostat, ztratili svůj lesk.

A pak přišlo to umocnění: Švédové porazili favorizované hokejisty Sovětského svazu — 3:1! Jak se to vůbec mohlo stát? Vždyť Sověti hráli ve Vídni a vůbec po celou sezónu skvělý hokej, jako jediní na šampionátu doslova rozstříleli a ujezdili kanadské profesionály a najednou — už nedosáhli na titul!

Nikdo, snad vůbec nikdo v hale a vůbec na severní polokouli, kde je hokej zimním králem, nevěřil, že se něco takového může stát. Ale stalo se. Švédové zahráli v obraně na jedničku, Göran Högosta byl bezesporu hrdinou dne. Zachytal v životní formě, nedovedu si představit, že by mohl chytat někdy ještě lépe.

Tak tedy Švédové nás zase po tom černém odpoledni dosadili na královský trůn? Jistě, podíleli se na tom velkou měrou, ale ...

Nezapomínejme, že ti urostlí chlapci kolem Hanse Lindberga nehráli za nás — ale jen a jen za sebe. Hráli přece o stříbrné medaile! Proto bylo v jejich hře tolik důrazu, tolik odhodlání, tolik vůle a houževnatosti, proto se všichni jako jeden muž vydali ze všech sil. Až do dna. A snad ještě hlouběji.

PO ZÁSLUZE

Hodně lidí stále ještě i dnes říká, že jsme se stali králem mezi jednookými. Že nebýt Švédů, nemohli jsme v žádném případě titul z Katovic obhájit. A v každém jistě ještě dlouho zůstane osten té kruté porážky s nelítostnými Kanaďany, kteří náš tým v poslední třetině smetli z ledu.

Mistři světa s dvěma debakly! Kdy to svět viděl?

Ale viděl. V hokeji i v jiných sportech. Vždyť přece staré české přísloví říká, že není každý den posvícení — a uvědomme si, že hokej hrají jen lidé, ne stroje. Lidé možná výjimeční, ale vždy jen lidé se svými lidskými přednostmi i chybami.

Ta dvacítka našich hráčů byla pohromadě prakticky pět týdnů, 14 dní před MS trvalo soustředění. Jeden jako druhý říkal, že už má ledu plné zuby a každý se těšil na chvíli, kdy zuje hokejové boty a odhodí hůl a pokusí se zapomenout, že vůbec nějaký hokej existuje. Normální smrtelník si ani ve snu nedovede představit *tu námahu na* ledě i kolem něj.

Ne, nikdo nám nic nedaroval, ty dva tituly jsme vyhráli na ledě. Přitom je obdivuhodné, že po dlouhé a vyčerpávající sezóně podala většina našich reprezentantů i ve Vídni standardní výkony a někteří hráči dokázali gradovat svou formu až k vrcholu. Za všechny jmenujme Dzurillu, Hlinku a především Ebermanna, který se narychlo musel „přeškolit" na levé křídlo s tím, že bude hrát „dozadu-dopředu".

Nezapomeňme, že letošní mistrovství světa, prakticky první otevřený šampionát, byl náročným turnajem. Nejen po fyzické stránce, ale zejména s náporem na psychiku hráčů. Každý vzpomíná dvou krutých porážek, ale všeobecně se zapomíná, že ve finálové skupině ani jeden tým pod psychickým karabáčem, nezahrál perfektně každou hru. Naši hokejisté a Kanada získali po čtyřech, Švédové a sovětští hokejisté jen po dvou bodech! I to něco signalizuje! Kdyby byl sled zápasů ve finálové skupině jiný, kdybychom např. napřed prohráli s Kanadou a potom oba zápasy vyhráli — celkový dojem by vyzněl určitě jinak.

Československo je hokejovou zemí. U nás žije na deset miliónů hokejových kritiků. U televize. Chtěl bych ale všechny ty pochybovače a zpochybňovatele posadit ve Vídni aspoň na jednu třetinu na tribunu při utkání ČSSR—Kanada. Asi by se jako já štípali do ruky a říkali se mnou: „To přece není možné, to se mi jen zdá! Takhle se přece hokej nehraje — to už není sportovní utkání, ale válka na ledě. Teror, likvidace!"

Kamera totiž neukázala snad ani čtvrtinu všech faulů. Kanaďané nehráli nečistě, ale záludně. Stačilo, aby kupř. Nový ztratil kotouč a projel bez něj mezi kanadskou brankou a hrazením. To už se hrálo ve střední třetině, ale Nový mezitím dostal přinejmenším ránu Russelovou holí!

Naši hokejisté hráli ve Vídni skvělý hokej, budeme-li letošní šampionát měřit jen hráčskými a týmovými schopnostmi, jejich disciplinou a plněním taktických plánů. A proto nám titul nespadl do klína. Vybojovali jsme ho na ledě. Jen a jen sportovními zbraněmi.

Nade vším — a právě proto, že tato vlastnost už na obrazovkách není vůbec vidět — bych zdůraznil morální hodnoty našeho reprezentačního týmu. Obhajoval titul mistrů světa — a to *je pořádné psychické závaží* — a někdy nám to připadalo jako u Aloise Jiráska: Proti všem! Proti vynikajícímu týmu SSSR, prahnoucím po znovudobytí trofeje, proti sympatickým Švédům a hlavně proti protěžovaným Kanaďanům. Vše bylo proti nám. Diváci, kteří hokeji moc nerozuměli a které zfanatizovala tisícovka kanadských turistů, ale také direktoriát a vůbec generalita světového hokeje.

Říkám to naplno: Pan Sabetzki & spol. neměli zájem na tom, abychom obhájili titul mistrů *světa. Předseda LIHG to říkal* příliš často novinářům i reportérům a když si uvědomíme, jak a proč byli nasazováni na které zápasy rozhodčí — pak je jasné, že novými mistry světa ve Vídni se měli stát hokejisté Švédska nebo Kanady!

Ale my umíme hrát hokej a co víc, víme i kde nás bota tlačí. Pokud jde o nedostatky v naší hře, i Vídeň je znovu ukázala: nemáme výběr kvalitních obránců (ti nejstarší, Machač s Pospíšilem zahráli nejlépe) a chybějí nám hráči, kteří dovedou čelit i nejagresivnějšímu náporu kanadských profesionálů. Ale nejchroničtějším nedostatkem je neúčinnost střelby. Ke vstřelení branky nepotřebujeme pět šest šancí, jako např. hokejisté Sovětského svazu, ale aspoň deset.

Ale znovu zdůrazňuji: chytrý hokej, taktický hokej, podložený dřinou a znalostí, co bude soupeř hrát — to ovládáme. Vždyť snad jedině naše výprava jela do Vídně nejlépe připravena na každý styl soupeře, věděli jsme, co kdo bude hrát a znali jsme protizbraně. Jenom ne na tu kanadskou hrubost.

SILNÁ ČTYŘKA

Protože Finové zaspali dobu a hrají hokej, jaký se hrál před pěti šesty léty, mezera mezi silnou čtyřkou a ostatním hokejovým světem se značně zvětšila. Otazník zůstává nad úrovní amerického hokeje, ale to by musel trenér Mariucci anebo jeho nástupce přivézt do Evropy skutečně tým složený z nejlepších amerických hráčů, působících v NHL. Ne jako ta kombinace ve Vídni, kde hráli vedle sebe profesionálové se studentíky a poznávali se teprve v šatně!

A tak podle očekávání se boj o medaile i o titul soustředil jen na hokejové velikány. A že to byl boj veliký a náramný, o tom hovoří nejen překvapující výsledky, zavánějící mnohdy senzacemi, ale také pojetí hry, s jakým kdo šel na led.

Říká se, že jedna bitva ještě neprohrává válku! To se potvrdilo i na vídeňském ledě. Nikdo neprošel turnajem bezbolestně, každý měl slabší den a nad fyzickou připraveností, která byla u hráčů týmů silné čtyřky obdivuhodná, se navíc vznášel pojem: psychická labilita! Po našem bychom to řekli — nejen psychika, ale hlavně morální hodnoty týmu.

Sovětští hokejisté zahráli první polovinu turnaje na jedničku a když *porazili Kanaďany 11:1 a* náš tým 6:1, nebylo snad diváka, který by pochyboval o tom, že si Kulaginův tým půjde pro zlaté medaile. Ta první porážka 1:5 s mladými Švédy způsobila v sovětské šatně jako zemětřesení. Byl to bezesporu důležitý psychologický zlom, který pro další zápasy narušil koncepci mužstva. Hráči si přestali věřit a nedokázali najít správnou taktiku na chytrý, i když defenzivní hokej Švédů a našeho mužstva. V jejich hře byl stereotyp, neuměli změnit rytmus hry, chtěli se jen *probíjet dobře zformovanou a* skvěle organizovanou obranou soupeře. Bez jediného záblesku improvizace, bez prvku překvapení.

To nejsou moje slova, takhle to napsal o sovětských hokejistech Anatolij Tarasov. Kanaďané neznali dobře hru sovětského týmu, nedovedli strojové kombinaci a rychlosti čelit, ale my a švédští hokejisté — protože se se sovětskými hokejisty střetáváme každý rok nejméně čtyřikrát — na jejich hru protizbraně máme.

Švédové sklízeli ve Vídni velké uznání proto, že nevyužili (ani nemohli) služeb profesionálních hráčů, působících v NHL a WHA. Sympatický Hans „Virus" Lindberg dokázal vytvořit kolektiv, v průměru nejmladší na MS, jehož hra byla založena na košíkářském presingu ve vlastní a střední třetině a na umění hráčů, prosadit se při brejkových situacích. A připočteme-li k tomu ještě dva vynikající brankáře, pak je nasnadě, proč si šli Švédové pro stříbrné medaile.

Ale jak to bude za rok v Praze? Sám Lindberg na jedné z tiskových besed smutně konstatoval: „To nevím. To záleží na tom, kolik hráčů odletí hrát hokej za oceán ..."

O Kanaďanech se dá říci ve zkratce jen to, že byli určitě nejdiskutovanějším týmem ve Vídni. Nejvynášenějším, ale i nejodsuzovanějším. I když to nebyl asi zdaleka nejsilnější celek, jaký mohl Kanadu reprezentovat, přece jen ukázal — aspoň v některých utkáních — typické prvky zaoceánského hokeje: úžasné nasazení v soupeřově třetině a hlavně důraz v osobních soubojích muže proti muži.

Esposito a jeho spoluhráči se však na MS prezentovali zápornými zjevy, které nemají se sportem nic společného: píchání holí, krosčeky na běžícím pásu, provokace a zejména série faulů po odpískání. Proč se jim to trpělo, proč věčně protestovali a co si vůbec mohli dovolit k rozhodčím? — to jsou otázky, které souvisejí se společenskou úrovní hokeje v Kanadě. Tam je hokej výnosným obchodem a vysoké sloupce dolarů smazávají pojem sportu, převádějí ho někam do sfér arény, cirkusu, nebo i show.

OTAZNÍKY

Zůstává jich po Vídni mnoho. Ale všechny jsou v moci LIHG, aby je vyřešila. Čím dřív, tím lépe pro hokej.

Především je to otázka hracího systému MS. Osm týmů, to je velký počet, šampionát se tak zbytečně natahuje a je v něm hodně hluchých míst. Je také nutné změnit termín MS; je už neúnosné, aby se hrál hokej v květnu. Televizní společnosti, které dávají do sejfu pořadatelské země a do kasy LIHG nejvíce peněz (ne diváci a proto snad ani o ně nebyl ve Vídni zájem!), se už také začínají bouřit, že hokej, zimní sport, se hraje na jaře. Za rok se bude u nás hrát MS v době, kdy se celý sportovní svět bude připravovat na fotbalový šampionát. Finálová utkání evropských klubových soutěží určitě naruší pražský hokejový program (Evropa dá jistě přednost zápasu Liverpool—Dynamo Kyjev před zápasem ČSSR—Švédsko, to jen my si myslíme, že hokej je všesvětový sport a že je o něj všude velký zájem) a v následujících letech tomu nebude jinak.

Už jednou provždy by měl být vyřešen problém pravidel a hlavně rozhodčích. Ti, až na výjimky, kterými byl Kanaďan Vaillancourt a Filip, určitě „přispěli" k nezrovna dobré atmosféře Vídně. Když může takový Kompalla pískat rozhodující zápasy MS — to už není diplomacie, ale opovážlivost!

A konečně to nejdůležitější: Hokej by si měl vzít vzor z kopané. Mistrovství světa by mělo být nejen sportovní, ale i společenskou celosvětovou událostí na nejvyšší úrovni. Aby každý rozhodčí si pokládal za čest, že může při tomto setkání působit, aby každý tým vystupoval na kolbišti jako ukázněný sportovní celek, který přijel hrát na MS hokej a jen hokej a ne divadlo!

Tady je velký dluh LIHG!

Ta má velkou vinu na tom, co a jak se ve Vídni hrálo. A jestliže se bude i nadále ustupovat Kanaďanům a jejich dolarům a nic se nezmění, pak hokej čeká skutečně cesta amerického fotbalu. A tu knížečku s hokejovými pravidly můžeme hodit klidně do koše!

POPÁTÉ

MISTRY SVĚTA!

KORUNOVACI NAŠICH HOKEJISTŮ VE VÍDNI SLEDOVAL VÁCLAV FOLPRECHT

Snímky:
ČTK / JIŘÍ KRULIŠ, JÁN SUKUP, SLAVA BOTAŠEV, UPI, AP, VOTAVAFOTO

Kresby:
VÁCLAV JOHANUS

ČSSR - Finsko 11:3

Čtvrtek 21. dubna (7:2, 2:0, 2:1)

2500 diváků; rozhodčí Villancourt (Kanada) — Erhard (NSR) a Toemen (Holandsko).

ČSSR: Holeček — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Kaberle, Dvořák — Martinec, Nový, Ebermann — Lukáč, Hlinka, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar, E. Novák, J. Novák, Chalupa.

FINSKO: Ylönen — Lindström, Suoraniemi, Siltanen, Haapalainen, Marjamäki, Rautakallio — Porvari, Koivulahti, Peltonen — Alkula, Jarkko, Ahokainen — Sutinen, Makkonen, Oksanen.

BRANKY: Hlinka 2, M. Šťastný 2, Ebermann 2, Nový 2, Pouzar, E. Novák a P. Šťastný - E. Peltonen, Alkula a Koivulahti.

V zahajovacím střetnutí jsme měli raketový start. Porazili jsme vždy hokejově nepříjemné Finsko vysoko 11:3. Už ve 101. vteřině jsme vedli 2:0. První branka v síti Finů. Naši Lukáč (č. 16) a Hlinka (21), kolem finského brankáře Ylönena jeho spoluhráči (zleva Haapalainen, Ahokainen a Siltanen)

ČSSR - NSR 9:3

Pátek 22. dubna (4:2, 2:1, 3:0)

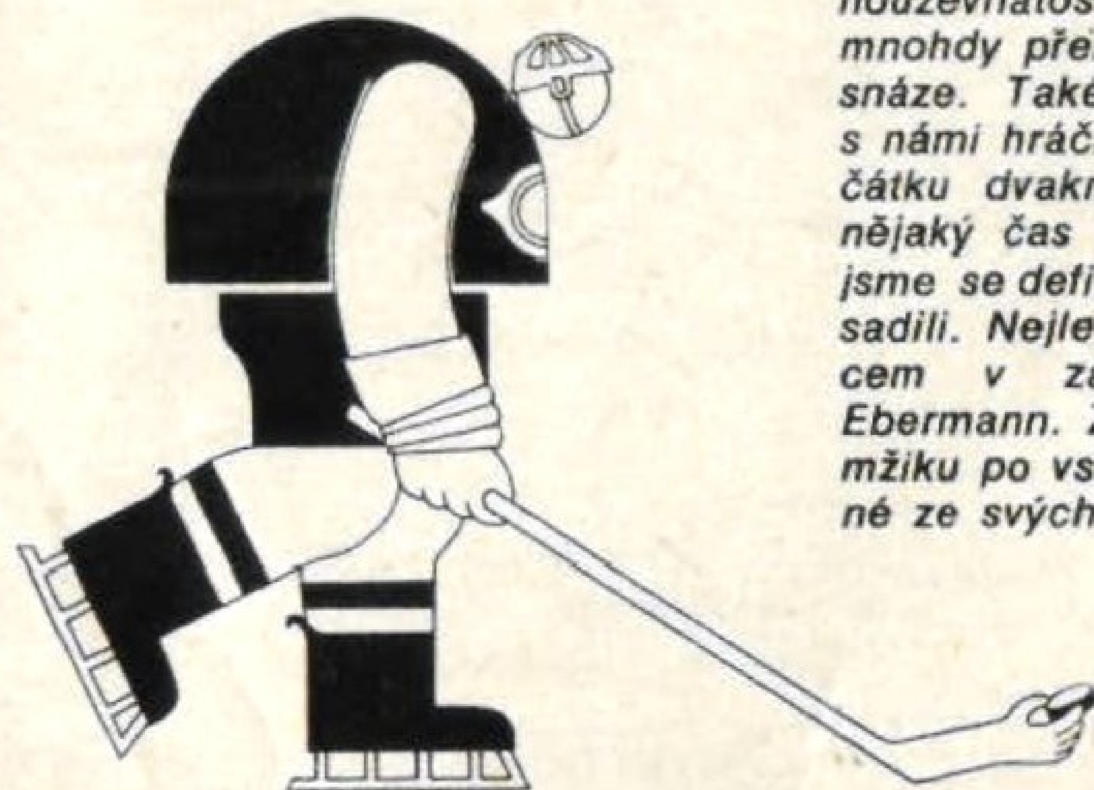
3000 diváků; rozhodčí Sepponen (Finsko) — Presneanu (Rumunsko) a Kaisla (Finsko).

ČSSR: Holeček — Machač, Pospíšil, Bubla, Chalupa, Kaberle, Dvořák — Martinec, Nový, Ebermann — Lukáč, Hlinka, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar.

NSR: Suttner — Kiessling, Berndanner, Kretschmer, Auguber, Völk, Scharf — Schloder, Kühnhackel, Philipp — Köberle, Wacatko, Funk — Hinterstocker, Zach, Reindl — Slezak.

BRANKY: Ebermann 3, M. Šťastný 2, Martinec 2, Nový a Hlinka — Kühnhackl, Kiessling a Funk.

Tým NSR výkonnostně k absolutní světové špičce nepatří, jeho houževnatost však mnohdy překonává nesnáze. Také v utkání s námi hráči NSR zpočátku dvakrát vedli a nějaký čas trvalo, než jsme se definitivně prosadili. Nejlepším střelcem v zápase byl Ebermann. Zde v okamžiku po vstřelení jedné ze svých tří branek

ČSSR - Rumunsko 13:1

Neděle 24. dubna (5:0, 4:0, 4:1)

500 diváků; rozhodčí Kompalla (NSR) — Westerreicher (Rakousko) a Schell (Maďarsko).

ČSSR: Dzurilla — Machač, Pospíšil, Chalupa, Kajkl, Kaberle, Dvořák, Bubla — E. Novák, Nový, Ebermann — Martinec, J. Novák, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar — V. Lukáč, Hlinka.

RUMUNSKO: Netedu (Hutan) — Varga, Ionita, Zginca, Morosan, Gall, Eloed, Justinian — Costea, Tureanu, Axinte — Olenici, Pana, Pisaru — Gheorghiu, Nistor, Solyom — Miklos.

BRANKY: E. Novák 3, Hlinka 2, M. Šťastný 2, Pouzar, J. Novák, Ebermann, Holík, Martinec a P. Šťastný — Solyom.

Momentka ze střetnutí obhájců titulu mistra světa s nováčkem skupiny A. Československo nastřílelo snaživým Rumunům 13 gólů, obdrželo jediný. Náš Lukáč v obklíčení žlutých dresů. Zleva Miklos, Ionita, Varga a brankář Hutan

ČSSR - USA 6:3

Pondělí 2. května (1:2, 3:1, 2:0)

2500 diváků; rozhodčí Karlsson (Švédsko) — Toemen (Holandsko) a Wögerer (Rakousko).

ČSSR: Holeček (21. Dzurilla) — Machač, Pospíšil, Kajkl, Chalupa, Kaberle, Dvořák, Bubla — E. Novák, Nový, Ebermann — Martinec, J. Novák, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar — Hlinka.

USA: Curran — Nanne, Paradise, McElmury, Micheletti, Olds, Andersson — W. Miller, Vanelli, Younghans — Krieger, Debol, Hynes — Heaslip, R. Miller, Williams.

BRANKY: Hlinka 2, Martinec, Holík, Nový a P. Šťastný — Hynes, R. Miller a Krieger.

Zápasy s hokejisty USA pro nás na světových šampionátech a olympijských hrách znamenaly několikrát nečekanou pohromu. Tentokrát jsme je porazili 6:3, ale střetnutí jsme dokázali zvrátit v náš prospěch až po polovině utkání. První úspěch Američanů zaznamenal Hynes. Pod ním Holeček, za ním Kaberle

SPRAVEDLNOST JEŠTĚ ŽIJE

Ti Švédové! Ti nám vždycky na šampionátu pijí krev! Kolikrát už nás připravili o lepší umístění, dokonce i o pocty nejvyšší. I ti letošní dlouháni, hokejoví zajíci s nejnižším věkovým průměrem na MS nebyli jiní. Už na podzim v Praze ukázali ostré zoubky a pod vedením nejmladšího trenéra Tre kronor všech dob, sympatického Hanse Lindberga si ve Vídni troufali na medaili. Z očekávaných posil z NHL či WHA nakonec hrál jenom Roland Eriksson. Byl skutečně oporou, tak jako by jí jistě byla až do poslední chvíle očekávaná hvězda z Toronta, Börje Salming.

Ani jeden zápas s tímto ambiciózním týmem nebyl procházkou po zelené louce. Když jsme s nimi hráli poprvé, zdobila Lindbergovy svěřence série pěti vítězných utkání, naši nastupovali do zápasu po debaklu se Sověty.

Museli jsme vyhrát. Protože potom už by se náš sen o medailích rozplýval. S touto devizou šli naši hráči do boje proti tradičnímu soupeři. Opatrně. Nedopouštět se chyb.

Bylo to pěkné utkání, rychlé, bojovné, tak jako vždy. Švédové hráli velmi disciplinovaně, soustředěně, zejména v obraně. Důležité bylo, že po vedoucí Karlssonově brance jsme dokázali brzy kontrovat Pouzarem.

Bylo to takové jarní trápení při 24 st. Celsia, šest a půl tisíce diváků si v hale hovělo v tričkách. Po dvou třetinách byl stále stav 1:1. Kdo udělá první chybu? Udělal ji kupodivu Aström — po Hlinkově brance Švédové trochu pootevřeli hru, ale Machačův plazivý bekhend od hrazení jejich koncepci dokonale rozbil. Vrhli se do útoku jako bujní hřebci, ale už bylo pozdě.

Druhé utkání se podobalo prvnímu jako vejce vejci. Dvě třetiny se hrály bez branek, Högosta i Dzurilla se překonávali. Jenže v konci jsme zase měli více sil, a když konečně Martinec dotlačil kotouč za záda vynikajícího švédského brankáře, mysleli jsme si, že už je vše šťastně za námi.

Jenže v tu chvíli — jako deus ex machina — se objevil na scéně náš starý „přítel" Kompalla. Sedm minut před koncem zápasu vyloučil Nového za podražení, za zákrok, kterých předtím (včetně dvou evidentních podtržení Martince či Ebermanna) neodpískal nejméně deset! Bylo to zjevné a úmyslné poškození našeho týmu! Je stejně zajímavé, jak může tak slabý a stranický rozhodčí vůbec být na MS?

Švédové vyrovnali při přesilovce a užuž se zdálo, že nám seberou bod. Jenomže tentokrát byla spravedlnost na místě a v osobě Ebermannově dokázala zaplněnému hledišti, Švédům i Kompallovi, že existuje!

Byla to jen těsná vítězství, ale vítězství zasloužená. A vybojovaná dřinou a houževnatostí víc než vtipem. V tom druhém utkání, kdy nám šlo už o titul mistrů Evropy, se vyznamenala zejména první pětka a hlavně pak Dzurilla. Podal opět světový výkon, stejně jako jeho protějšek Högosta.

Švédové nám vždycky znepříjemňovali život. A jak se zdá, bude tomu i nadále . . .

Göran Högosta a Hardy Aström, největší opory Tre kronor

◀ *Teprve ve 47. minutě hry druhého utkání se Švédy našel Martinec skulinu pod Högostovým loktem — konečně vedeme 1:0!*

Eriksson sráží Pouzara na Högostu, ale kotouč je stále v pohybu ▶

ČSSR-ŠVÉDSKO 3:1

Sobota 30. dubna (1:1, 0:0, 2:0)
6500 diváků; rozhodčí Vaillancourt (Kanada) — Toemen a Erhard (NSR).
ČSSR: Dzurilla — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Kaberle, Chalupa — Martinec, Nový, Ebermann — J. Novák, Hlinka, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar.
ŠVÉDSKO: Aström — Salming, Weinstock, Lindgren, Zetterström, Persson, Silfverberg — Karlsson, Brasar, Jax — Andersson, Edberg, Lundholm — Waltin, Olsson, Ericsson — Ahlberg, Eriksson, Lundberg.
BRANKY: Pouzar, Hlinka a Machač — Karlsson.

ČSSR-ŠVÉDSKO 2:1

Pátek 6. května (0:0, 0:0, 2:1)
9000 diváků; rozhodčí Kompalla (NSR) — Westerreicher (Rakousko) a Erhard
ČSSR: Dzurilla — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — Martinec, Nový, Ebermann — J. Novák, Hlinka, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar — Lukáč.
ŠVÉDSKO: Högosta — Salming, Weinstock, Lindgren, Zetterström, Persson, Waltin — Ahlberg, Brasar, Jax — Andersson, Edberg, Lundberg — Olsson, Eriksson, Ericsson — Karlsson.
BRANKY: Martinec a Ebermann — Jax.

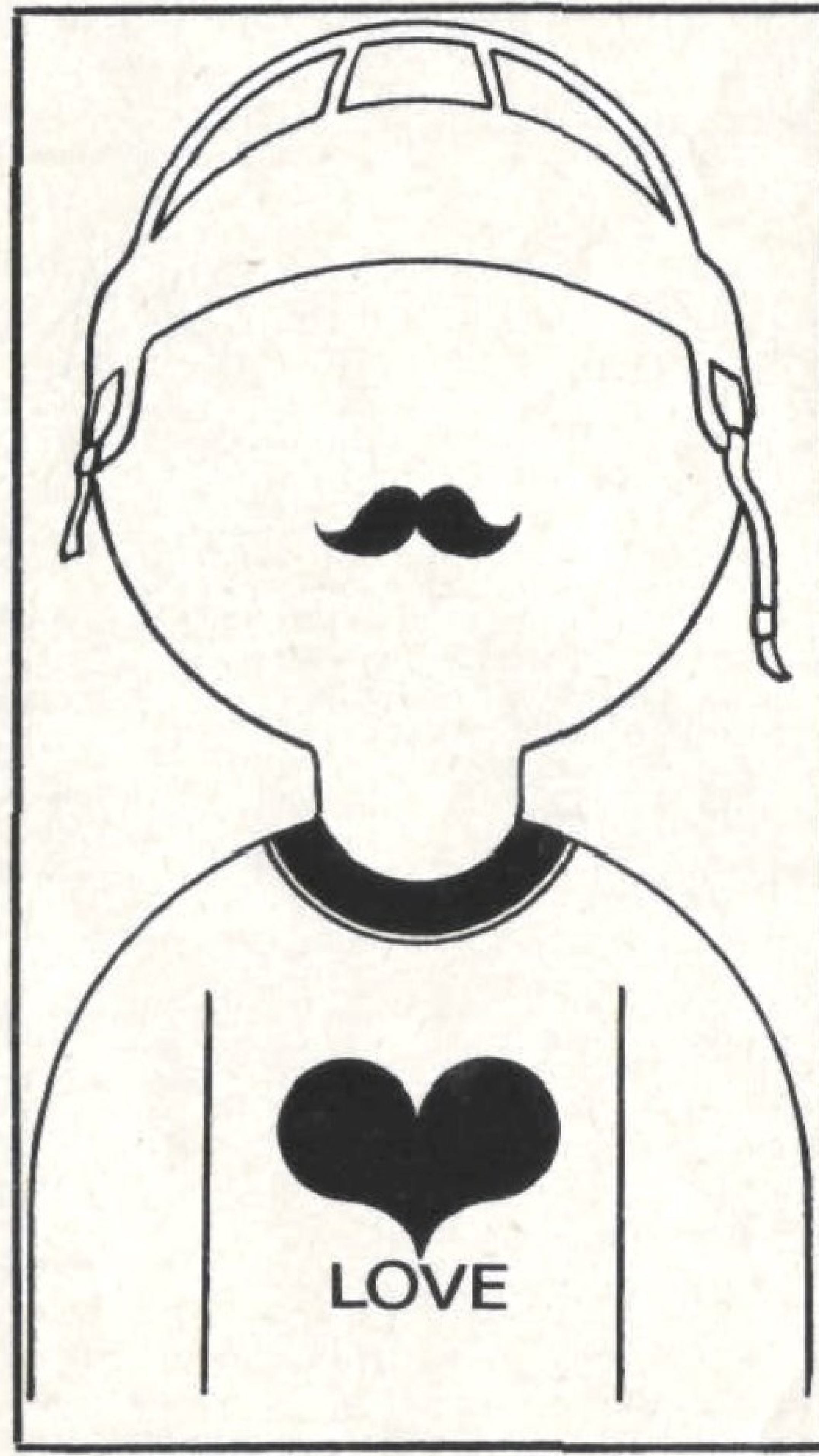

Tvrdý boj u hrazení: do P. Šťastného buší Olsson a Salming

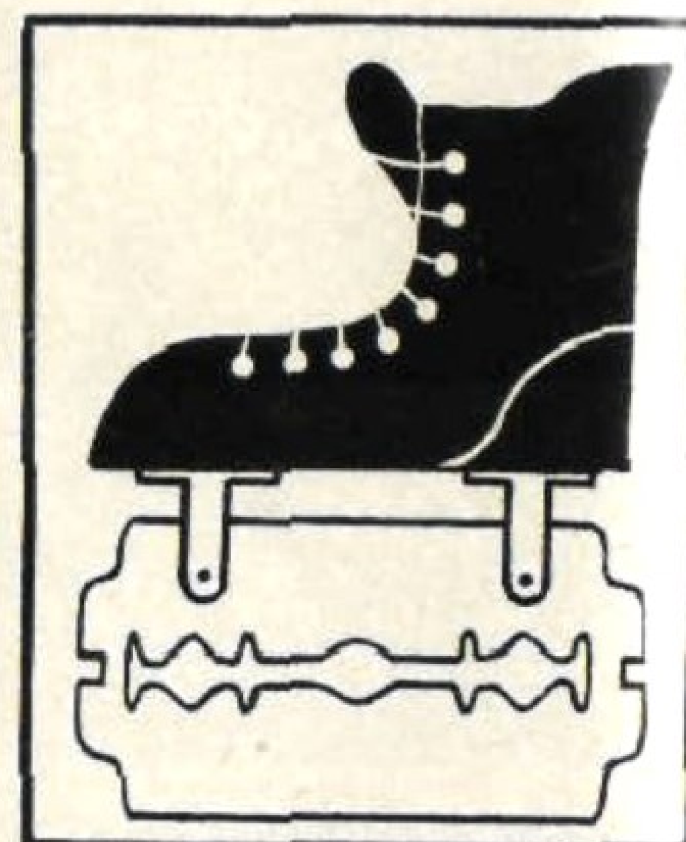

Pobodyčekový obkročák v podání Oldřicha Machače a Anderssona

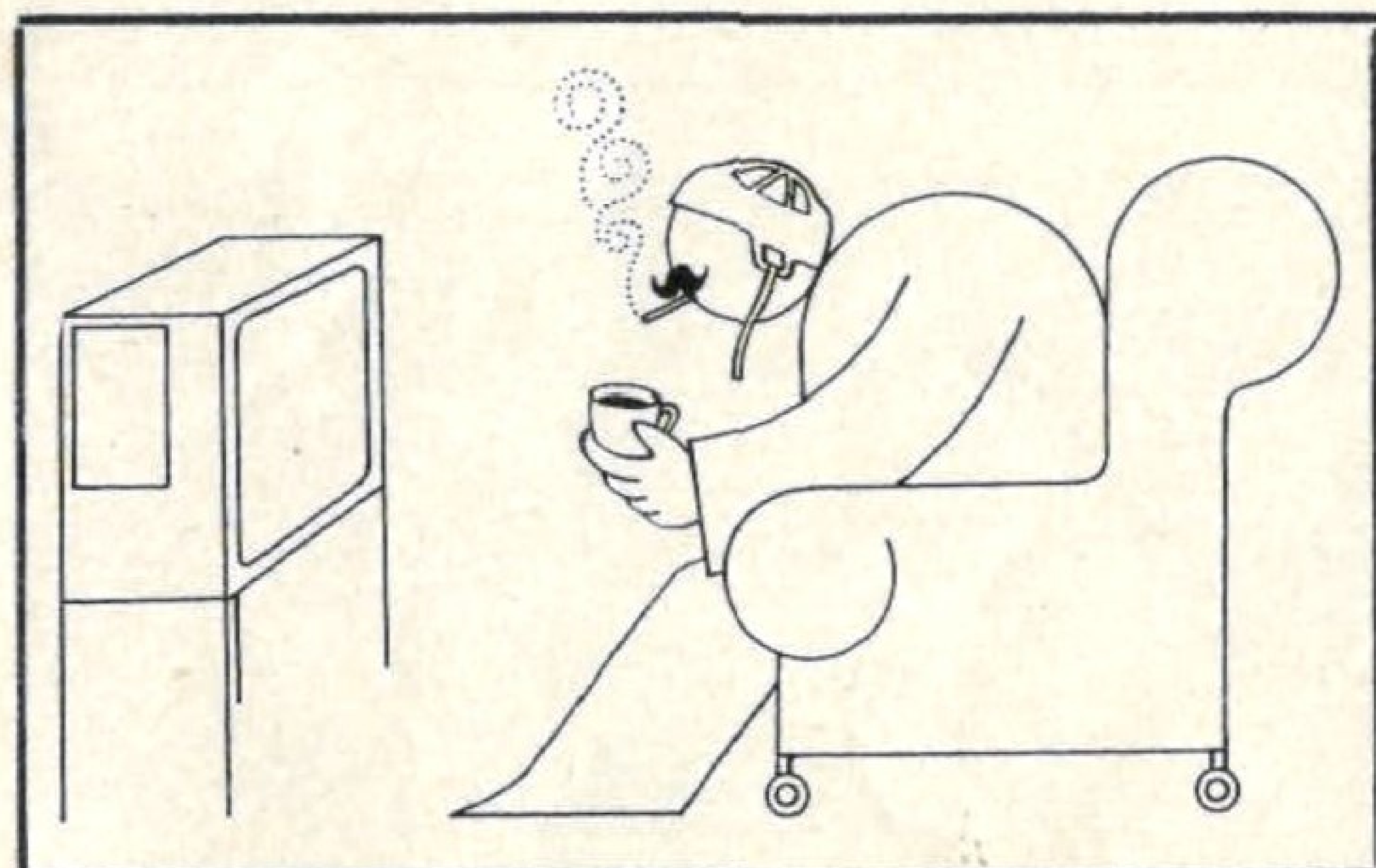
V prvním střetnutí se Švédy byl Dzurilla jistější oporou svého týmu, než na druhé straně Aström. V tomto okamžiku zachraňuje před Olssonem (20) a L. E. Ericssonem. Z našich na snímku Kajkl, Hlinka a Bubla

Kdysi sám uměl, teď ovládá i hloubky hokejové teorie. Rozumný, lidský, sympatický. Nejmladší reprezentační trenér Švéd H. Lindberg (snímek vpravo)

Naše poslední vítězná branka ve Vídni. Po nádherném „útočném lobu" od Martince, načechraném napříč prostředním pásmem, projel Ebermann. Touto brankou jsme porazili Švédy v odvetě 2:1 ▼

Snaži se Brasar našeho Bublu v té váze udržet, nebo ho chce přišpendlit k ledu? Spíš to druhé. Snímek je z prvního utkání, které jsme vyhráli 3:1

Jediný nováček v našem letošním týmu mistrů světa Vincenc Lukáč před švédským brankářem Aströmem v boji s Martinem Karlssonem. První zkušenosti ze světového šampionátu jsou vždy k nezaplacení

MUŽI S KYJEM A S DEBAKLEM

Srovnávání sovětské hokejové školy s kanadskou nedopadlo ve Vídni pro zaoceánské hokejisty dobře. Je pravdou, že na MS odjel podle mínění celé Kanady jen pětitřídní výběr, ale skutečností je, že Esposito & spol. pověst kolébky hokeje na šampionátu neobhájili. Naopak. Moc ji poškodili.

Po debaklu 1:11 v prvním utkání každý odepsal Kanaďany. Ale ti znovu ukázali svoji „tvář" v zápase se Švédskem a hlavně pak v odvetě s týmem SSSR. Esposito se dal slyšet na veřejnosti — a reprodukovaly to veškeré rakouské noviny — že se Kanaďané už naučili hrát evropský hokej a že „Rusové se musejí před jeho týmem třást!"

Hrozba nebyla planá. Kanaďané vyrukovali na led se zbraněmi, které nemají ve sportu místo. To nebyl z jejich strany hokej, ale něco na způsob gladiátorských her. Na led vyrukovali muži s kyji! Navíc Fin Sepponen jejich zákroky — mírně řečeno — toleroval a tak šli hráči do šaten po první třetině za stavu 1:1. Předtím ovšem odešel předčasně pod studenou sprchu Vail, který udeřil ležícího Babinova holí a byl vyloučen do konce zápasu. Tony Esposito dělal v brance divy, ale v oslabení inkasoval dvě branky. Pak už zůstala jen otázka — kolik?

Vrahové a gangsteři — tak se hovořilo a psalo o tomto vystoupení Kanaďanů na scéně MS. Go, Kanada, go se změnilo na Go, Kanada, home!

Phil Esposito (s kotoučem na holi) má stále dobré vedení puku, přesnou přihrávku, cit pro proměnění brankové možnosti a těžko se dá oddělit od kotouče. S přibývajícími léty však ztratil rychlost a smysl pro fair-play. Na snimku ještě Klassen (14), Šadrin (19) a Malcev (10)

Přestože střetnutí Sovětského svazu s Kanadou mělo dost jednoznačný průběh, měl Treťjak během utkání několik jistých zásahů. Při tomto vyrazil střelu Vailovu (muže, který nakonec světový šampionát pro nekázeň vůbec nedohrál), přímo na hokejku obránce Babinova ▼

Po porážce od Švédska hýřili Kanaďané před utkáním se Sovětským svazem siláckými řečmi. Prohráli však zdrcujícím způsobem 1:11. Řeči jsou řeči a hra je hra. Nejlepším střelcem vítězného týmu byl Alexandr Jakušev, autor čtyř branek. Zde je jedna z nich. Kotouč se už vrací od zadních brankových půlkruhů zpět do pole, je odpískáno, ale Smith si ránu holí neodpustil!

SSSR-KANADA 11:1

Neděle 24. dubna (3:0, 5:1, 3:0)
8500 diváků; rozhodčí Karlsson (Švédsko) — Toemen (Holandsko) a Erhard (NSR).
SSSR: Treťjak — Cygankov, Gusev, Babinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Petrov, Charlamov — Malcev, Šadrin, Jakušev — Balderis, Žluktov, Kapustin — Šalimov.
KANADA: Rutheford (T. Esposito) — Kearns, Russell, Vadnais, D. Smith, G. Smith — Pronovost, P. Esposito, Klassen — Paiement, Larouche, Vail — Ellis, Merrick, McAdam — Gilbert, McKechnie, Hampton.
BRANKY: Jakušev 4, Balderis 2, Charlamov, Vasiljev, Petrov, Žluktov a Michajlov — Hampton.

SSSR-KANADA 8:1

Pátek 6. května (1:1, 4:0, 3:0).
9400 diváků; rozhodčí Sepponen (Finsko) — Toemen (Holandsko) a Kaisla (Finsko).
SSSR: Treťjak — Cygankov, Fetisov, Babinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Petrov, Charlamov — Malcev, Šadrin, Jakušev — Balderis, Žluktov, Kapustin.
KANADA: T. Esposito — Kearns, G. Smith, Vadnais, Russell, Hampton, D. Smith — Ellis, P. Esposito, Klassen — Larouche, Merrick, McAdam — Gilbert, McKechnie, Paiement — Pronovost, Vail.
BRANKY: Jakušev 2, Balderis 2, Cygankov, Kapustin, Charlamov a Šadrin — G. Smith.

Muž, který stojí před Treťjakem a má na svém dresu číslo 11 se jmenuje Walt McKechnie. Spolu se svými spoluhráči Vailem, Russellem, Paiementem, Vadnaisem a dalšími patří k těm, kteří na vídeňském světovém šampionátu nasbírali největší počet trestných minut. A nikoliv jen za technické přestupky. Intermezzu McKechnieho přihlížejí Žluktov (22), Vasiljev (6) a Pervuchin (12)

◀Na hrubou sílu, fauly a stálé zastrašování platí rychlý pohyb s kotoučem i bez něho, výměna míst, rychlá kombinace, bleskový protiútok. A trestání v přesilovce brankami. Přesně tak hráli hokejisté Sovětského svazu s reprezentanty Kanady. Ještě zdaleka nenastříleli svých jedenáct branek a už dávno před tím se halou ozývalo skandované: Canada, go home! Brance Jakuševa už jen přihlížejí (zleva) Ellis, Tony Esposito, Smith a Phil Esposito

BYLA TO DŘINA!

KAREL GUT

O vyrovnanosti letošního MS se toho namluvilo a napsalo mnoho. Nemělo by jistě smyslu, abych znovu vypočítával, kdo koho v silné čtyřce porazil. Nejvíce se však vryl dojem z posledního dne, který mnohé ještě dnes ovlivňuje v úsudcích na celý turnaj. Bohužel. Mistrovství světa se hrálo téměř tři týdny a každý musel sehrát 10 zápasů. Je ale přesto třeba připomenout, že v sítu silné konkurence prošlo naše mužstvo nejlépe a proto si nakonec zcela zaslouženě odvezlo domů oba poháry.

Velmi často se ve Vídni hovořilo o náročnosti letošního šampionátu. Právem. Byl velmi těžký. I já jsem ho prožíval neobvykle těžce. Proč? Na to není obtížné odpovědět. My jsme našemu mužstvu věřili a přitom jsme si plně uvědomovali, že je to během ČTRNÁCTI MĚSÍCŮ už čtvrtá významná světová soutěž. V Innsbrucku nám unikla zlatá medaile několik minut před koncem turnaje, v Katovicích šlo vše jak na drátku a v Kanadě jsme dosáhli vynikajícího výsledku i přes to, že jsme byli druzí. Za tu dobu sehrálo reprezentační mužstvo 64 MEZISTÁTNÍCH UTKÁNÍ a v těch čtyřech významných soutěžích se vystřídalo v týmu jen 24 HRÁČŮ. Proto snad i trochu obavy, zda nesmírné zatížení (především psychické) vydržíme i ve Vídni. Všechna ostatní mužstva využila většího počtu hráčů nebo se některého uvedeného turnaje nezúčastnila.

Příprava na vrchol letošní sezóny byla modelována podle loňského vzoru. Nepodařilo se sice vše splnit podle olympijského roku, ale i tak jsme měli před odjezdem do Vídně pocit, že mužstvo je fyzicky i psychicky dobře připraveno. Důkazem toho byla i přípravná utkání s Kanaďany v Praze. Mužstvo se vypořádalo s nečistě hrajícím soupeřem herně i kondičně.

Se stejnou jistotou jsme vstoupili do vídeňského šampionátu. S nevídanou lehkostí jsme přehráli Finy, více sil už bylo třeba vydat v utkání s NSR a s trochou rozpaků byl přijat nerozhodný výsledek s lepšící se Kanadou, která v tomto utkání zahrála neočekávaně dobře a disciplinovaně. Od této chvíle se stalo mistrovství pro každého nesmírnou dřinou. Do herní pohody vstoupil strach z bezohledné hry kanadských profesionálů, obavy z role obhájců titulu mistra světa, vliv nečekaných výsledků finálové čtyřky. To vše mělo dopad na stálost formy řady hráčů v průběhu turnaje.

Nakonec však přístup, koncentrace na každé utkání a zmíněná dřina přinesly zlato. Vyplatilo se úsilí oddílových trenérů v celoroční přípravě, vyplatila se i tentokrát naše důvěra při nominaci tohoto mužstva. Patří proto všem hráčům dík, neboť letos měla pro nás Vídeň k poklidnému valčíku hodně daleko.

Dvaadvacetiletý Pierre Larouche z týmu Pittsburg Penguins byl jedním ze světlých zjevů kanadského týmu. Právě se k němu hrnou jeho spoluhráči s gratulací, Andersson a obránci Lindgren a Zetterström zpytují svědomí

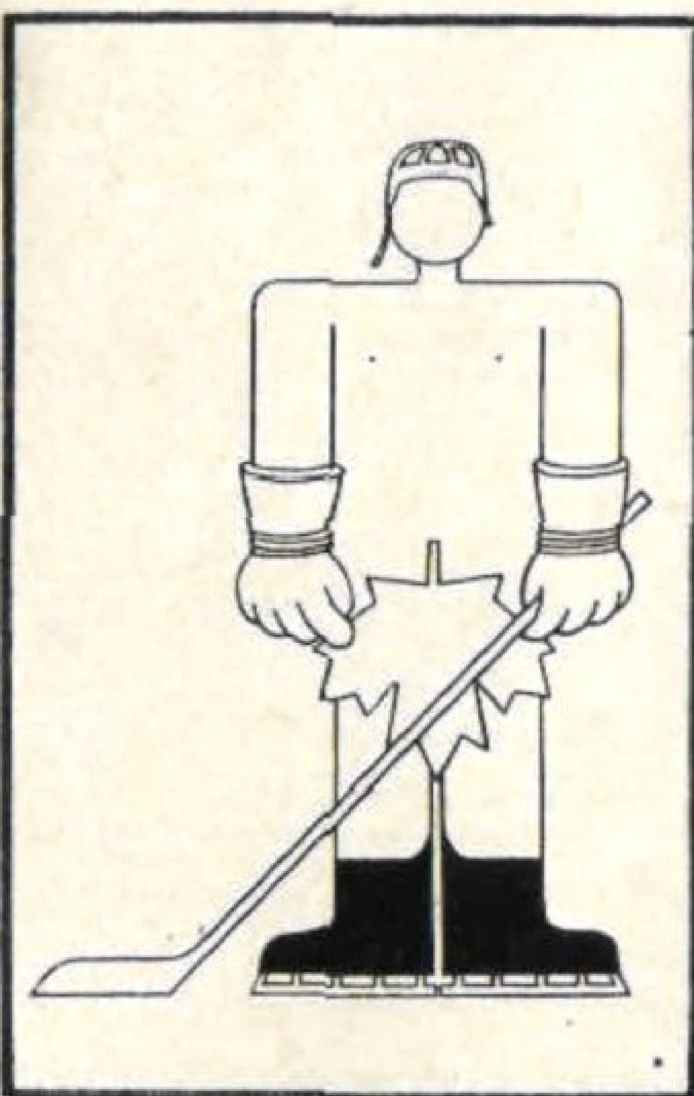
LIKVIDACE za POTLESKU

Go, Kanada, go! Tisícovka kanadských turistů byla v hale vždycky slyšet a dokázala strhnout většinu diváků na svou stranu. V prvním utkání zahráli Švédové velmi dobře, hráli disciplinovaně a takticky a zdálo se, že je vítězství nemůže minout. V polovině zápasu už vedli 3:0 a Kanaďané se nezmohli na kloudnou akci. Zvrat přišel až v závěru utkání. Larouche dal branku a Kanaďané vsadili vše na útok. V poslední minutě odjel z branky Tony Esposito a ve hře 6 na 5 to bylo rázem 3:2! Drama skončilo až 12 vteřin před závěrečnou sirénou, když Brasar poslal kotouč do prázdné kanadské branky. Odveta — to byl docela jiný zápas. Švédové, po nečekaném a skvělém vítězství nad hokejisty SSSR, působili unaveným dojmem a odpočinutí Kanaďané (díky vylosování měli tři dny volna) toho dokonale využili. Za „přispění" finského rozhodčího Sepponena drtili hráče ve žlutém nevybíravými prostředky, počínaje zastrašováním a konče ošklivými fauly! Bylo to likvidace za potlesku diváků. Švédové byli tak unaveni a zdecimováni, že neměli sílu se ani prát! Sepponen pustil divou zvěř ze řetězu! Takový a jemu podobné titulky se objevily na druhý den ve vídeňských novinách. A soudný člověk — i když jich bylo v ten večer v hale skutečně málo — musel s nimi souhlasit.

Vadnaisův výlet před švédskou branku, ale Aström byl tentokrát na místě. Vlevo je Ahlberg, za brankou zlý muž McKechnie a Salming

◀ Lindgren a Zetterström chrání Högostu proti dotírajícím Kanaďanům Espositovi, Ellisovi a Vailovi

V tomto okamžiku měl Tony Esposito velké štěstí — Ahlberg mu jen orazítkoval tyčku!

KDO DÁ PRVNÍ BRANKU?

Byly to dva šlágry šampionátu. A byly to zápasy jako nebe a dudy — každý se vyvíjel jinak.

V tom úvodním byla první třetina bezesporu nejlepší ukázkou moderního hokeje. Diváci nevycházeli z úžasu, za mnou sedící švédští hráči při některých akcích dokonce tleskali. Mats Ahlberg, kapitán Tre kronor, se v jedné chvíli obrátil na profesionála Rolanda Erikssona: „Fantazie..."

Zápasy se sovětskými hokejisty bývají vždy velkou psychologickou bitvou. V těchto utkáních není nikdy favorita, zde obyčejně rozhodují chyby a obyčejně i to, kdo dá první branku. Mužstvu, které se dostane do vedení, jako by narostla křídla a soupeři naopak přibudou kila nervozity.

V tom prvním zápase se vše rozhodlo na počátku druhé třetiny. Nejprve měli na svých holích branky Ebermann a Lukáč, ale Treťjak jejich střely skvěle zlikvidoval. Z protiútoku nejlepší hráč utkání Kapustin už Holečkovi šanci nedal. Další dvě branky během pěti minut přivodily zvrat utkání. Zápas se pomalu měnil v exhibici sovětského mužstva, nepomohly ani změny v sestavě, kdy Lukáče nahradil Jiří Novák a Dvořáka Kaberle. Sověti se už dostali do tempa a přesně jako podle učebnice měli možnost hrát svoji rychlou kombinační hru. Holeček měl brzy propocený dres. Inkasoval šest branek a na ten zápas jistě dlouho nezapomene. A to se překonával, určitě zabránil nejméně čtyřem dalším vyloženým brankám.

Nedá se nic dělat, byl to debakl, jaký už dlouho nepamatujeme. V duchu jsme se všichni utěšovali, že ta krutá porážka nezanechá na našem týmu větších následků.

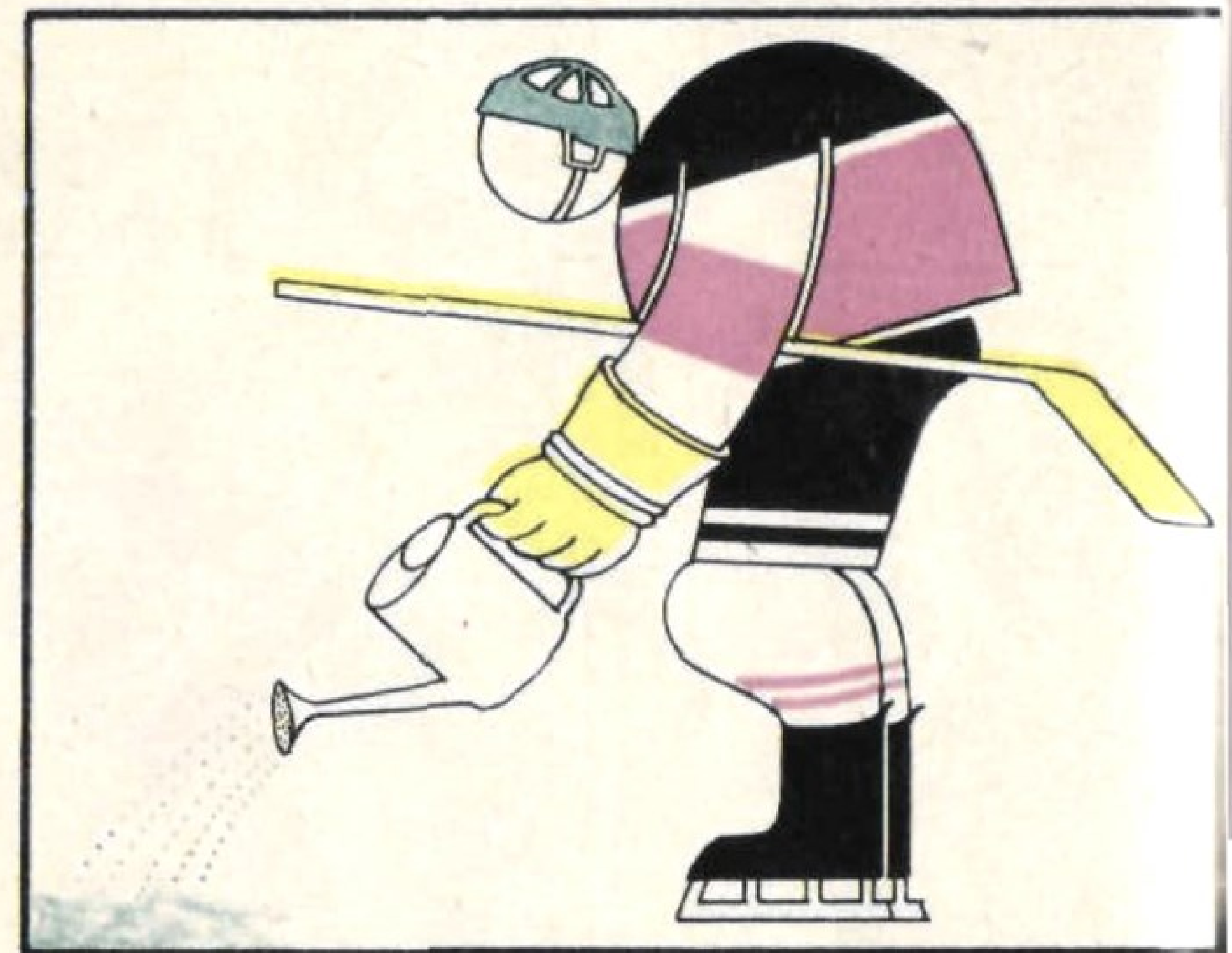
O šest dní později, v jinyc dresech, jako by na led vjelo j ná mužstva. To v červeném tedy naši — mělo raketový star Už v 41. vteřině hry unikl Nov Gusevovi (podobně jako na ZO v Innsbrucku) a místo střely ideál ně nahrál Martincovi. Ten posla kotouč do prázdné branky! Bleskový akce hned na začátku utkání jako by přilila olova do noho hráčů v bílých dresech. Ne a ne se dostat do tempa, jako by to branka byla zrnkem písku do jejich soukolí.

Dva další góly v rozpětí tř minut — na obou se podíle Ivan Hlinka, jistě nejlepší útočník utkání — srazily soupeře málem na kolena. A to ještě před tím ujel z červené čáry Ebermann, ale jeho branka nebyla uznána pro ofsajd. Tady snac rozhodovaly milimetry!

O přestávce v sovětské šatně Kulagin asi myl všem hlavy. Jenže další šok přišel po zahájen hry. Milan Nový našel mušku a po skvělém Ebermannově úniku poslal kotouč Treťjakovi mez chrániči do čeřenu: 4:0!

Jiný soupeř by přestal hrát jenže „sborná" neumí prohrávat Stačilo jedno zaváhání, dvě dalš chybičky a v polovině zápasu by na ukazateli stav 4:3! Bylo jen otázkou, kdy se soupeř prosadí kdy skóre srovná. Ty minuty nám utíkaly pomalu, počítali jsme společně s hráči každou vteřinku a křičeli se zaplněnou halou mohutné — Dzurilla, Dzurilla! Naš hráči se překonávali, ze střídačky přišel pokyn zpomalit hru, rozkouskovat ji, tak jako se hrál na sovětský tým před lety, kdy mužstvo vedli Pitner s Kostkou

Třicet minut se hrálo bez branek. Obě mužstva měla šance soupeř víc. Ale Dzurilla byl neprůstřelný!

◄*Vyhrát souboj o kotouc — to je alfa a omega ledniho hokeje. Klíčovou roli tu hraje přečíslení. Malcev, Lutčenko a Kapustin bojují s Bublou a J. Novákem, ale touš získal Hlinka*

SSSR-ČSSR 6:1

Čtvrtek 28. dubna (1:1, 4:0, 1:0).

9000 diváků; rozhodčí Kompalla (NSR) — Kaisla (Finsko) a Toemen (Holandsko).

SSSR: Treťjak — Cygankov, Gusev, Babinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Petrov, Charlamov — Šalimov, Šadrin, Jakušev — Balderis, Žluktov, Kapustin.

ČSSR: Holeček — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — Martinec, Nový, Ebermann — Lukáč, Hlinka, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar — Kaberle, J. Novák.

BRANKY: Kapustin 2, Žluktov, Michajlov, Babinov a Jakušev — Martinec.

ČSSR-SSSR 4:3

Středa 4. května (3:0, 1:3, 0:0).

7000 diváků; rozhodčí Neagles (USA) — Erhard (NSR) a Toemen (Holandsko).

ČSSR: Dzurilla — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — Martinec, Nový, Ebermann — J. Novák, Hlinka, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar.

SSSR: Treťjak — Cygankov, Gusev, Lutčenko, Babinov, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Petrov, Charlamov — Malcev, Šadrin, Jakušev — Balderis, Žluktov, Kapustin.

BRANKY: Martinec, J. Novák, Holík a Nový — Charlamov, Michajlov a Balderis.

V odvetném vídeňském střetnutí se Sovětským svazem jsme jistě nebyli favority. A přece. Vyšel nám úvod utkání a po jedenadvaceti minutách jsme už vedli 4:0. Takhle jsme dosáhli naší druhé branky, jejímž autorem byl pardubický Jiří Novák. Soupeř potom snížil, ale po velkém boji jsme dramatický zápas vyhráli 4:3

Tlak na sovětskou branku, ale kotouč už je v rohu kluziště. Před Treťjakem brání v pokleku Cygankov (7), spolu s ním Lutčenko, naši J. Novák (11) a Hlinka

První utkání se SSSR jsme prohráli 1:6. V jednom z četných nájezdů na naši branku ◀ Michajlov (13), Petrov (16) a Jakušev. Naši J. Novák (11) a Ebermann

Vladimír Dzurilla patřil, stejně jako při Kanadském poháru, k oporám našeho týmu. Na snímku sleduje obranný zákrok Dvořáka před dojíždějícím Jakuševem

V širokém brankářském postoji s připravenou lapačkou i vyrážečkou Treťjak. Před ním Pervuchin (12) blokuje našeho P. Šťastného, na druhé straně Marian Šťastný sledovaný Žluktovem

Z utkání ČSSR—SSSR 1:6. Po nerozhodné první třetině (1:1) jsme ve ▶ druhé části hry inkasovali čtyři rychlé a rozhodující branky. Jednu z nich dal Holečkovi Michajlov, Machač (4) a Pospíšil přišli pozdě

Nejnáročnější sezóna

Dr. JÁN STARŠÍ

Na letošní mistrovství světa se musíme dívat z hlediska úrovně minulých šampionátů. Těch aspektů je mnoho. Především se ve Vídni konalo prakticky první otevřené mistrovství světa. Tedy nejen Američané, ale hlavně Kanaďané přijeli do Evropy s profesionálními hráči. Ať už vynikajícími, anebo jen průměrnými. My jsme přijeli jako obhájci titulu a v neposlední řadě tu byla známá okolnost, že zejména příprava týmu SSSR byla velmi pečlivá, prý zdaleka nejlepší v historii.

I proto letošní šampionát jasně potvrdil, že špička světového hokeje je naprosto vyrovnaná. Což je bezesporu kladem pro vývoj této hry. Ve finálových bojích se zcela jasně ukázalo, že každý ze silné čtyřky je schopen porazit každého, že skončila doba vyslovených a jasných favoritů. A to je nejlepší injekce, kterou světový hokej už dávno potřeboval.

Vídeň zcela přesvědčivě ukázala rozdílnost pojetí ledního hokeje za mořem a v Evropě. Tato rozdílnost je dobře známa, není ji třeba upřesňovat a analyzovat. Ale je třeba, aby se už konečně rozhýbali páni z LIHG, aby teď po Vídni dali hokeji hlavy dohromady a dali hokeji to krásné, co mu patří. Už by se konečně měla sjednotit pravidla, sjednotit správné názory a určit podle pravidel hranice tvrdé hry.

Hokej se neustále vyvíjí, ale nemůže jít kupředu a být přitom pod vlivem násilnosti ve sportu, např. amerického fotbalu. To, co nám předvedli Kanaďané, jak faulovali po přerušení hry a to, co si dovolovali k rozhodčím, to už není sport, ale přinejmenším — aréna!

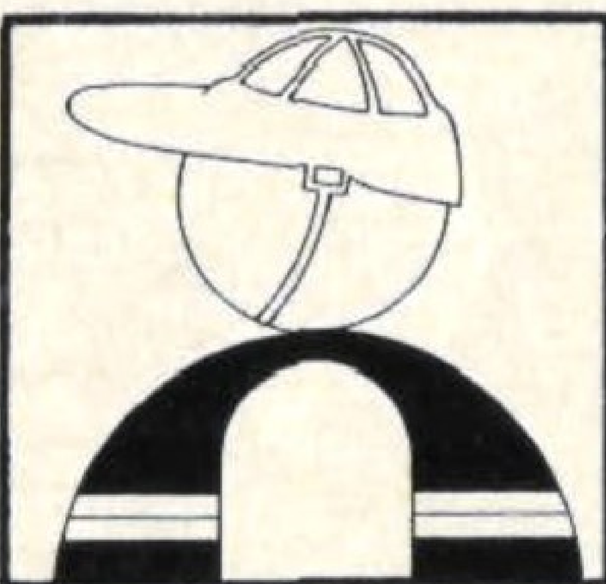
Já jsem pro tvrdý hokej — taková už je prapodstata této hry — ale říkám: všeho s mírou! Kdyby měl jít hokej cestou kanadské hrubosti a záludnosti, pak abychom na střídačku brali ne už jednoho, ale dva tři lékaře a možná i zubaře.

A i z tohoto pohledu na hokej musím v závěru zdůraznit dobré výkony našeho reprezentačního týmu, který obhájením titulu z Katovic potvrdil svoji pozici na světovém fóru.

Byla to dobrá tečka za nejnáročnější sezónou čs. hokeje!

AŽ NA DNO SIL

Dvojité vítězství Švédska nad Sovětským svazem historie světových šampionátů ještě nepamatuje. Úspěch „Tří korunek" byl však zasloužený. Dostavil se zásluhou perfektního plnění obranných povinností, úspěšnosti rychlých a rozhodných protiútoků, dostatkem fyzických sil. To, že Švédové vydrželi na začátku střetnutí nasazené tempo, rozhodlo

Pro zápas Švédsko—SSSR zcela typická situace. Po celých třikrát dvacet minut čistého času vyráželi Švédové do brejků buď jednotlivě, nebo maximálně ve dvojicích. A přece byla jejich produktivita ohromující. Jednoduchost a důraz v koncovce se dokázaly prosadit i proti početní přesile. Před Treťjakem R. Eriksson, kolem něho Cygankov a Gusev

▼

Shodou losovacího klíče se obě utkání Švédsko—SSSR hrála na konci obou sérií MS: to první před finálovými boji, to druhé na samém konci. A obě byla bezesporu vyvrcholením Vídně 77.

Ani v jednom zápase nebyli Švédové favority. Ale dokázali nemožné. Nám pomohli obhájit titul mistrů světa, sami si šli při slavnostním ceremoniálu pro stříbrné medaile. A nutno říci, že zaslouženě. Aspoň za ty dva zápasy, za výkony, které právě podali všichni ti mladí habáni proti Kulaginovu týmu.

Jejich skvělá obrana, herní disciplína a úžasná obětavost a houževnatost dokázaly otupit ostří kombinace a rychlosti sovětských hokejistů. A jako poslední za hradbou těl ve žlutomodrých dresech stál nejlepší brankář šampionátu, Göran Högosta. Skvěle zlikvidoval Malcevovo trestné střílení, jako by chtěl ukázat, že ho Vídeň zastihla v životní formě. Výkon, který podal v posledním dnu mistrovství byl — mírně řečeno — světový. Jistota a bravura, s jakou likvidoval jeden nájezd za druhým, to by se dalo zařadit někam do sfér zázraků.

V prvním utkání měli jeho spoluhráči ještě dost sil, aby dobře a hlavně úspěšně kontrovali, v tom druhém se vydali ze svých sil až na dno, a snad ještě víc.

V posledních letech to byli obyčejně Švédové, kteří nám znepříjemňovali na šampionátech život a kteří nás obvykle připravili o lepší umístění nebo dokonce o titul. Ve Vídni se stali osudem favorizovaného týmu SSSR.

Ke konci prvního utkání Švédsko—SSSR (5:1) vystřídal zraněného Högostu v brance Švédů Aström. Zaskočil dobře, gól nedostal

Obrana Švédů ve střetnutí se Sovětským svazem byla soustředěná, důrazná. O její účinnosti svědčí jediná obdržená branka ▼

ŠVÉDSKO-SSSR 5:1

Pondělí 2. května (1:0, 2:0, 2:1).

6500 diváků; rozhodčí Kompalla (NSR) — Erhard (NSR) a Schell (Maďarsko).
ŠVÉDSKO: Högosta (Aström) — Salming, Weinstock, Lindgren, Zetterström, Persson, Waltin — Ahlberg, Brasar, Jax — Andersson, Edberg, Lundholm — Olsson, Eriksson, Ericsson — Karlsson, Lundberg.
SSSR: Treťjak — Cygankov, Gusev, Babinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Petrov, Charlamov — Šalimov, Šadrin, Jakušev — Malcev, Žluktov, Kapustin — Golikov.
BRANKY: Brasar, Andersson, Ahlberg, Lundholm a Edberg — Cygankov.

ŠVÉDSKO-SSSR 3:1

Neděle 8. května (1:1, 2:0, 0:0).

9000 diváků; rozhodčí Neagles (USA) — Toemen (Holandsko) a Schell
ŠVEDSKO: Högosta — Šalming, Weinstock, Lindgren, Zetterström, Persson, Waltin — Ahlberg, Brasar, Jax — Andersson, Edberg, Karlsson — Olsson, Eriksson, Ericsson.
SSSR: Treťjak — Cygankov, Fetisov, Babinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Petrov, Charlamov — Malcev, Šadrin, Jakušev — Balderis, Žluktov, Kapustin — Šalimov.
BRANKY: R. Eriksson 3 — Šadrin.

Ve Vídni je sobota

Od Dunaje vál větřík, honil po ulicích prach, ale jinak to byl den jako vymalovaný. Čtyřkolová monstra spěchala z města ven hlemýždí rychlostí. Rtuť teploměrů laškovala až někde u čtyřiadvacítky, na sluníčku to pěkně připalovalo.

V poledne už byla Vídeň prázdná, protože v televizi a v rozhlase neustále zdůrazňují, že je právě asi poslední možnost si ještě v Alpách zalyžovat. A že sluníčko maluje na tváře právě teď ten nejkrásnější bronz.

A k tomu ještě televize ze Salcburku předkládala fotbalovou lahůdku, utkání Rakousko—Malta. V kvalifikačním utkání pro MS rozstříleli Rakušané fotbalového trpaslíka ze Středozemního moře rekordním poměrem 9:0! Hrdinou dne byl kanonýr Rapidu Krankl — dal šest gólů.

Hala zela prázdnotou. Led byl pomalý, hokej opatrný, ještě relativně nejlépe na tom byli diváci. Většina jich přišla do hlediště jen v košilích nebo tričkách, už se objevily i šortky — ale tahejte na sobě, řekněme, osm kilo výstroje a chráničů!

Pavel Křížek byl neustále v permanenci, jistě ho po utkání bolely ruce. Ručníkem ovíval střídačku z jedné strany na druhou.

„Škoda, že není na lavici, nebo někde pod ní zástrčka, býval bych si na to vzal větrák..." Po utkání tentokrát hokejisté ztratili ne dvě, ale v průměru tři až čtyři kila.

Utkání ČSSR—Švédsko, jeden ze šlágrů šampionátu, se hrálo jen před 4500 diváky! Na můj dotaz u prodejních stánků jsem zjistil, že se v ten podvečer prodalo v hale rekordních 12 sudů piva a přes tři tisíce porcí zmrzliny.

Večer byly ulice Vídně jako vymetené. Za to typické hospůdky a kafeterie měly rito. Každý musel po tom horkém dni svlažit hrdlo. Ale o hokeji, o tom, že v rivalském utkání porazili mistři světa výborné Švédy 3:1, se nikde nemluvilo.

Porazili jsme Maltu 9:0! A máme bod náskoku před fotbalisty NDR!

Takže už máme pomalu léto na krku a s ním přišla i fotbalová naděje. Ať žije náš Hansi Krankl!

Hokej?

Ten nám může být ukradený...

Boj o udržení v elitní skupině MS rozhodl až tři minuty před koncem utkání brankou kapitán týmu NSR Schloder (NSR—Rumunsko 3:2). Na snímku bojují nad rumunským brankářem Neteduem Philipp (8), Kühnhackl, Justinian (19) a Morosan (14)

◄ Obě utkání Finsko—NSR (dvakrát 4:1) patřila ve Vídni k nejtvrdším. Svědčí o tom i striptýzová scéna mezi Finem Sutinenem a Vacatkem z NSR (20)

NAŠI SOUPEŘI MEZI SEBOU

Kapitán USA, obrovitý Louis Nanne, nejtrestanější muž na loňském MS v Katovicích, letos vůbec „nevynikl", zůstal ve stínu kanadských hráčů. I když v tomto okamžiku se do Michajlova opřel pořádně: SSSR—USA 8:2

Severské derby Švédsko—Finsko bylo dlouho na vážkách. Ještě v 50. minutě hry byl stav 1:1. Pak však dali Švédové lacinou branku a soupeř se psychicky zhroutil — 1:5. Na snímku nejstarší hráč turnaje, 36letý finský obránce Seppo Lindström, dělá holí „zajíce" ze švédského zajíce Lundberga ►

Kanada porazila Finsko 5:1 po matné hře, ve které bylo jen málo hokeje. Rozhodčí Ivo Filip právě křičí na Phila Esposita, že ten zákrok na brankáře Valtonena není zrovna na místě

Ve vídeňské Stadthalle se hrálo 39 zápasů, jeden ve sportovní hale v Donauparku: SSSR—Finsko 11:6. Zápas sledovaly jen 2 tisíce diváků. Na snímku je Šadrin v obklopení čtyř Finů (vpředu Marjamäki a Alkula), ale kotouč je už pěkně schován pod brankářem Valtonenem ▶

Nechtěli dostat desítku, proto bojovali všemi prostředky. Třeba jako v tomto okamžiku západoněmecký obránce Auhuber s rukavicí na Šadrinově tváři. Ale nic platno, nakonec výsledek zápasu SSSR—NSR byl právě 10:0

V posledních letech dosáhli hráči NSR dobrých výsledků proti „Tre kronor", ale ve Vídni to byla jednostranná záležitost — 7:1. Ani Kühnhackl, ani Schloder (15) se přes Anderssona, ani přes tvrdou dvojici obránců Lindgren-Zetterström neuplatnili ▶

Hry na jukanou

Ten pestrý autobus se to nedělní odpoledne podobal spíš pohřebnímu furgonu. Každý hleděl z okna do poloprázdných ulic, v mercedesu bylo ticho jako v kostele. Zpytovali svědomí, stále ještě nemohli pochopit, že prohráli s Kanadou 2:8 a sen o zlatých medailí se rozplynul.

Oběd jim moc nechutnal a když byl hlášen odjezd autobusu nazpět do haly, vstávali z křesel pomalu, nejen proto, že byli unaveni. Trousili se do haly po jednom, ale to už je vítal řev diváků.

„Cože? Švédové vedou 2:1?"

Karel Gut, který před zápasem s Kanadou prochodil za tu půlhodinu v temné chodbě v podzemí haly snad pět kilometrů, a který ještě teď byl bledý jako plátno, vešel hrdinně na tribunu.

Ján Starší si sedl v tiskovém středisku k televizoru a když dal Roland Eriksson třetí branku, převrátil židli. Vyskočil jako kdyby ho píchla vosa a všechno to zklamání a vztek v něm se změnily v euforii.

„Co jsem vám říkal, ti Švédové jsou ohromní. Teď teprve všichni doceníte, že jsme je dvakrát porazili..." Hned se kolem něho shlukli novináři. Jáno lítal po tělocvičně s rukama nad hlavou a nebyla s ním kloudná řeč.

Šatna s nápisem Tschechoslowakei byla plná, hokejisté seděli na lavicích mezi propocenými rybany a dresy a bylo tam ticho.

„Ježíšmarjá, já to nevydržím, já se tam jdu podívat..." ozval se benjamínek Peter Šťastný.

„Nikam, zpátky! Kdo tam půjde, ten to zasmolí..."

A tak vždy po minutě po dvou vystrčili ze šatny hlavu Jarda Pouzar nebo Peter Šťastný, kteří měli nejvíc odvahy. Vždy jenom nakoukli průchodem na světelnou tabuli, jak utíká čas.

„Pořád 3:1, ještě osm minut a dvacetsedm vteřin..." hlesl Jarda a sedl si na lavici. I přes dveře byla slyšet bouře potlesku a volání z tribun.

„Kdo tam půjde, ten to zasmolí..."

Ještě pět juknutí na světelnou tabuli, dvě minuty, jedna minuta, jen 26 vteřin...

„Kluci, jsme mistry světa!"

Jeden jako druhý si utřeli zpocené ruce a začali si obouvat brusle. Za chvíli je budou volat k slavnostnímu ceremoniálu. Přesto, že ani jeden z nich neviděl poslední zápas šampionátu.

„Kdo tam půjde, ten to zasmolí..."

PLNÁ MÍSA MODŘIN

Na letošní čtyři utkání s výběrem Kanady budou naši hokejisté dlouho vzpomínat. Jak na obě vítězství v Praze, tak na nevydařené zápasy ve Vídni. Nejlépe to definoval František Pospíšil: „Každý z nich chodil do školy snad jen do desíti, pak začal hrát profesionální hokej. A když jdou ze šatny, odkládají do skleničky nejen umělý chrup, ale snad i rozum . . ."

Dva dny poté, co sovětští hokejisté smetli Kanaďany rychlostí a kombinační hrou z ledu jako pápěří, jsme hráli s Espositovým týmem my. Dvě jasná vítězství v Praze a „jedenáctka" v nohou měly Kanaďany vystrašit — ale jak se zdá, ti hromotluci mají pro strach uděláno. Začali vzácně slušně, opatrně — ale naši hráči kupodivu taky. Bylo to jen průměrné utkání, kotouč se převaloval od jedné branky ke druhé — bez vtipu, bez jiskry.

Ty začaly létat až ve druhé třetině. Naši hru zrychlili, najednou tu byly šance na holích Holíka a Nového, Marian Šťastný dal branku a vzápětí Pouzar málem ohnul kotoučem tyčku! To byl nástup. Jenže to byl moment, kdy jako by Kanaďany poštípaly vosy. Začali to Russell s McKechniem, za katrem bylo rázem plno a Pouzar zvýšil na 2:0. Bude to jako v Praze, říkali jsme si. Jenže nebylo.

Na těch 80 zlých vteřin v životě nezapomenu. Během nich lovil Dzurilla ze sítě tři kotouče, ta naše stavba k vítězství a hlavně její lešení — spadlo. V tom okamžiku jako by všichni naši reprezentanti zapomněli hrát hokej. Před naší brankou byl zmatek nad zmatek, byla to celá šňůra školáckých chyb a Kanaďanům málem spadlo vítězství do klína. Ještě, že hned na začátku poslední třetiny Nový skóre srovnal.

Ale přesto jsme se až do konce báli o výsledek a jen díky Dzurillovi jsme ten druhý bod neztratili.

Odveta — darmo vzpomínat. To byli zase ti Kanaďané z Prahy a předváděli, jak by se hokej neměl hrát. Pustili se do našich hráčů hlava nehlava, jeden faul stíhal druhý a když dali dvě branky, bylo už pozdě se jim postavit.

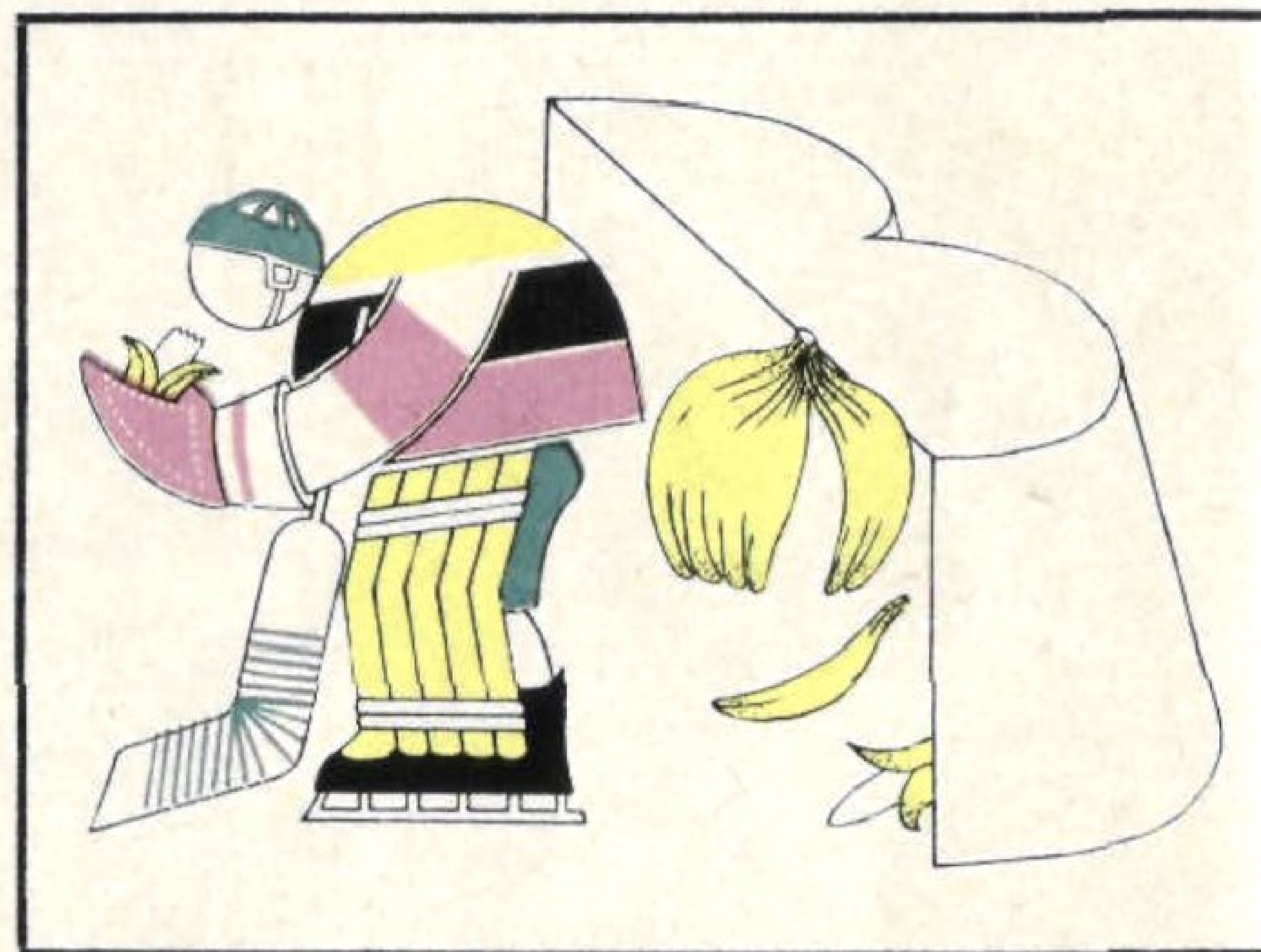
Ještě na konci druhé třetiny, za stavu 2:4, nám svitla naděje, ale Tony Esposito dělal divy, své mužstvo podržel a — místo abychom si už v předposledním utkání šampionátu zajistili titul mistrů světa, dočkali jsme se kruté porážky.

Pátá branka položila náš tým na lopatky a nepomohly ani změny v sestavě. Tady se znovu ukázalo, že Kanaďané, jakmile se dostanou do vedení, hrají hokej. Čekali na nás na modré, rozbíjeli naše nájezdy hrubou a záludnou hrou a naši otřesení hráči už neměli ani síly, ani chuti se s nimi prát. Stačilo několik perfektních breiků a katastrofa byla na cestě.

Stačí se jen podívat na zásahy brankářů: Esposito 36, Dzurilla 13. Čísla hovoří za všechny další komentáře. My jsme se snažili hrát hokej, ale Kanaďané tuto naši snahu hned v zárodku — a potom prakticky po celé utkání — rozbíjeli. Doslova rozbíjeli. Fyzicky!

Po zápase bylo v naší šatně ošklivé ticho. Jen tam v koutě někdo špitl: „Bylo to strašné, co jim Karlsson dovolil. Ale zaplaťpánbu, že jsem nepřišel o oko. Ten blázen Russell v jednu chvíli mi ho málem vypíchl. Kdybych neuhnul . . ."

◀ *Snímek z prvního utkání ukazuje v akci naši první trojku. Kotouč putoval od Martince na Nového a k Ebermannovi, ale branka z toho nebyla. Tony Esposito se nejlépe orientoval a vyráží kotouč před sebe*

◀ *Rozhodčí Karlsson ukazuje Chalupovi, že to byl krosček a hned bylo před naší brankou živo. Tak jako když zvýšil Larouche na 4:1 což ukazuje seriál na další dvoustraně*

ČSSR-KANADA 3:3

Úterý 26. dubna (0:0, 2:3, 1:0)
8500 diváků; rozhodčí Sepponen (Finsko) — Toemen (Holandsko) a Erhard (NSR).
CSSR: Dzurilla — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Kaberle, Dvořák — E. Novák, Nový, Ebermann — Martinec, Hlinka, Holík — M. Šťastný, F. Šťastný, Pouzar — Kaberle, J. Novák, Lukáč.
KANADA: T. Esposito — Kearns, G. Smith, Vadnais, Russell, Hampton, D. Smith — Ellis, P. Esposito, Klassen — Paiement, Larouche, Vail — Gilbert, Merrick, Mc Adam — McKechnie.
BRANKY: M. Šťastný, Bubla a Nový — Larouche, Merrick a Ellis.

KANADA-ČSSR 8:2

Neděle 8. května (2:0, 2:2, 4:0).
9400 diváků; rozhodčí Karlsson (Švédsko) — Westerreicher (Rakousko) a Kaisla (Finsko).
KANADA: T. Esposito — Hampton, D. Smith, Vadnais, Russel, Kearns, G. Smith — Paiement, Larouche, McAdam — Pronovost, McKechnie, Merrick — Ellis, P. Esposito, Klassen.
ČSSR: Dzurilla — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — Martinec, Nový, Ebermann — J. Novák, Hlinka, Holík — M. Šťastný, P. Šťastný, Pouzar — Kaberle, E. Novák, Lukáč.
BRANKY: P. Esposito 2, Paiement 2, Merrick, Ellis, Larouche a McKechnie — Hlinka a Holík.

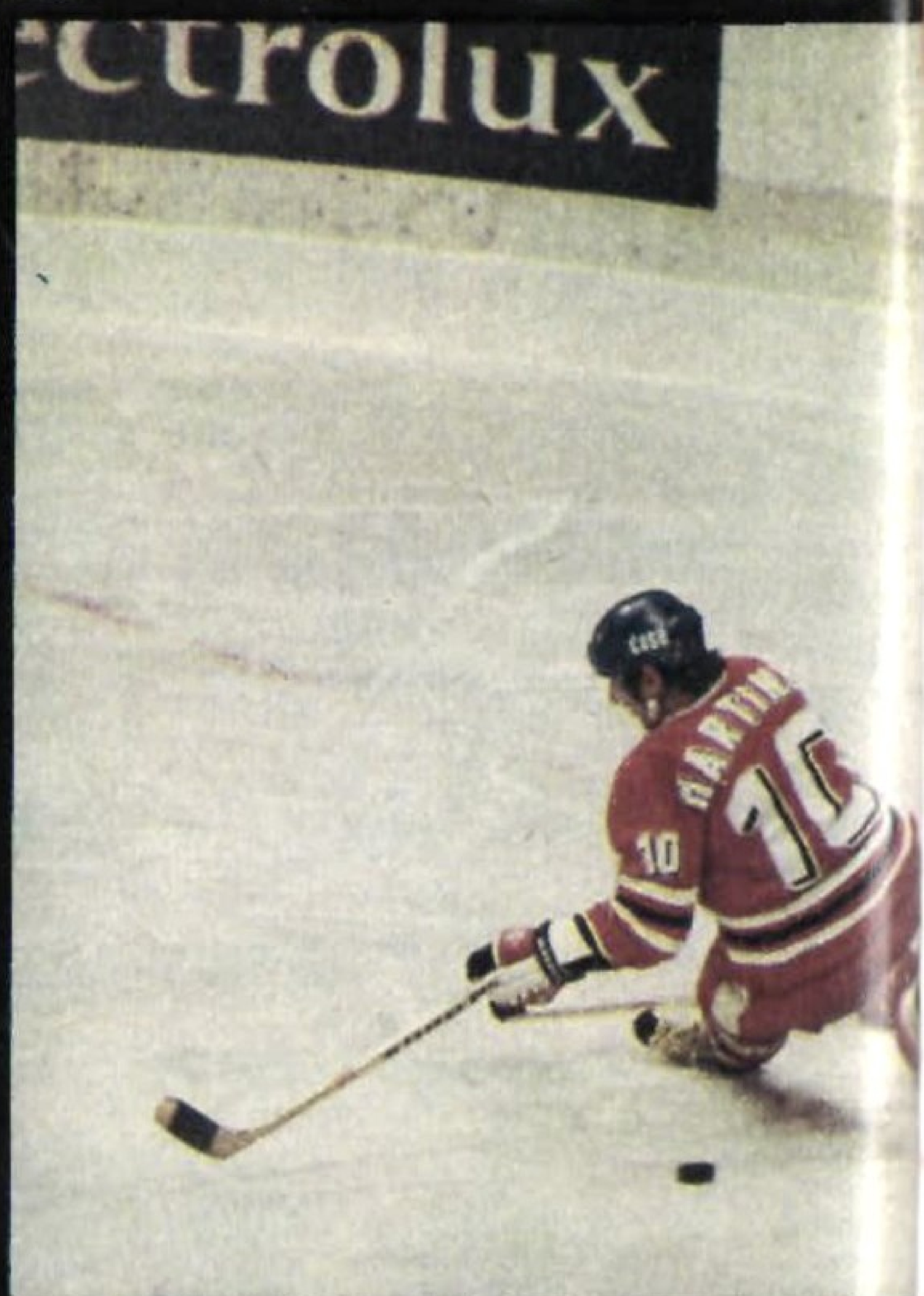

Tři osamocení Kanaďané před Dzurillou a — prohráváme 0:3!

Machač zastavil Hamptona, ale hned skončil na ledě — bez přilby — vedle něho. Zezadu na něj najel Ellis, byl to evidentní faul, ale Karlssonova píšťalka byla němá . . . ▼

AFETY FILM

30 30A 3

33 33 3

H S EKTACHROME FIL

31A 32 32

34A 35

VŠECH ŠEST

ALL STAR TÝM MS 77

Högosta (Švédsko)
Vasiljev (SSSR) Pospíšil (ČSSR)
Balderis (SSSR) Petrov (SSSR) Martinec (ČSSR)

* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *

NEJLEPŠÍ TŘI HRÁČI PODLE DIREKTORIATU LIHG

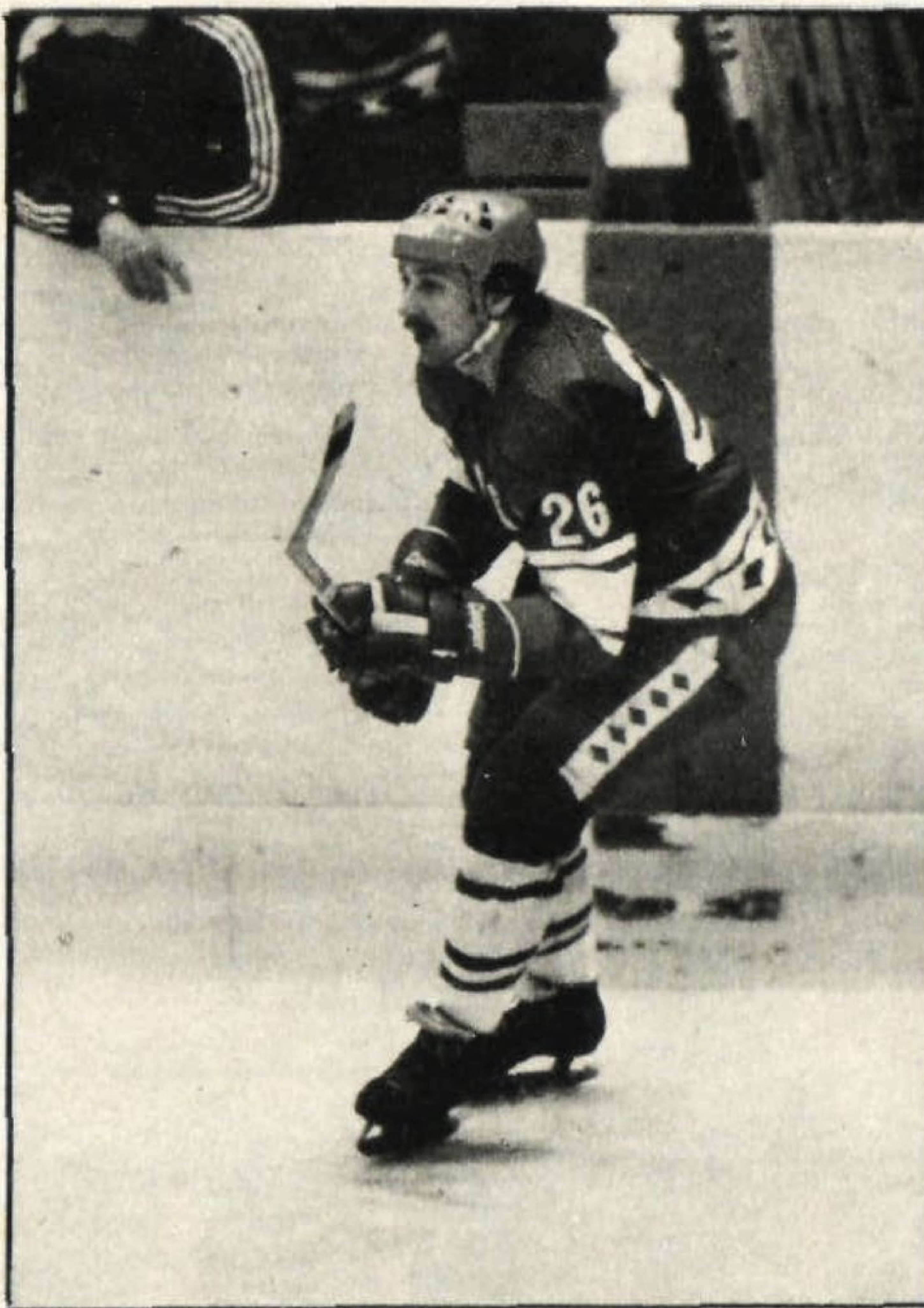
Brankář: Göran Högosta
Obránce: Valerij Vasiljev
Útočník: Helmut Balderis

Göran HÖGOSTA, 23 let, 185 cm — 80 kg

Valerij VASILJEV, 28 let, 182 cm — 86 kg

Helmut BALDERIS, 25 let, 180 cm — 86 kg

František POSPÍŠIL, 33 let, 183 cm — 93 kg

Vladimír MARTINEC, 28 let, 174 cm — 81 kg

Vladimír PETROV, 30 let, 184 cm — 90 kg

Obrazový týdeník
NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI
VYDÁVÁ
ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ČSTV
V NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA V PRAZE

Šéfredaktor: OLDŘICH ŽURMAN ● Zástupce šéfredaktora: Jiří Pechr ● Sekretář redakce: Václav Folprecht ● Grafická úprava: Karel Cmiral, Jiří Matušínský a Vladimír Wimmer ● Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Telefony: centrála 665-51.

TISKNE POLYGRAFIA, n. p., závod 2, Praha-Smíchov, Grafická 1040.

INZERCI přijímá a za inzerci odpovídá odbytové odd. nakladatelství OLYMPIA 115 88 Praha 1, Klimentská 1, tel. 665-51 linka 274.

VÝHRADNÍM DISTRIBUTOREM časopisu je Poštovní novinová služba. O předplatném informuje a objednávky přijímá každý poštovní úřad a poštovní doručovatelé. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Praha 1, Jindřišská 14.

Cena výtisku 3 Kčs ● Nevyžádané rukopisy, fotografie, kresby a jiné příspěvky se nevracejí.

● VYCHÁZÍ KAŽDÉ ÚTERÝ ●
Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 20. května 1977

47 350

KONEČNÁ TABULKA 43. MS 1977

1. ČSSR	10	7	1	2	54:32	15
2. ŠVÉDSKO	10	7	0	3	43:19	14
3. SSSR	10	7	0	3	77:24	14
4. KANADA	10	6	1	3	47:35	13
5. FINSKO	10	5	0	5	45:43	10
6. USA	10	3	1	6	29:43	7
7. NSR	10	2	1	7	23:58	5
8. RUMUNSKO	10	1	0	9	20:84	2

TABULKA 55. ME 1977

1. ČSSR	7	6	0	1	42:18	12
2. ŠVÉDSKO	7	5	0	2	30:10	10
3. SSSR	7	4	0	3	50:20	8

VÍDEŇ

Výsledky skupiny A:

Rumunsko—Švédsko 1:8 (0:2, 0:2, 1:4)
NSR—SSSR 0:10 (0:5, 0:3, 0:2)
Finsko—ČSSR 3:11 (2:7, 0:2, 1:2)
Kanada—USA 4:1 (2:1, 1:0, 1:0)
USA—Rumunsko 7:2 (0:1, 4:1, 3:0)
SSSR—Finsko 11:6 (2:0, 6:2, 3:4)
ČSSR—NSR 9:3 (4:2, 2:1, 3:0)
Švédsko—Kanada 4:2 (2:0, 1:0, 1:2)
Rumunsko—ČSSR 1:13 (0:5, 0:4, 1:4)
Finsko—Švédsko 1:5 (0:1, 1:0, 0:4)
NSR—USA 3:3 (1:2, 1:1, 1:0)
Kanada—SSSR 1:11 (0:3, 1:5, 0:3)
Švédsko—NSR 7:1 (2:0, 3:0, 2:1)
SSSR—Rumunsko 18:1 (4:0, 8:0, 6:1)
USA—Finsko 2:3 (1:1, 0:0, 1:2)
ČSSR—Kanada 3:3 (0:0, 2:3, 1:0)
Rumunsko—NSR 3:6 (0:3, 2:1, 1:2)
Kanada—Finsko 5:1 (2:0, 0:1, 3:0)
Švédsko—USA 9:0 (4:0, 3:0, 2:0)
ČSSR—SSSR 1:6 (1:1, 0:4, 0:1)
Finsko—Rumunsko 4:2 (2:0, 0:1, 2:1)
NSR—Kanada 3:9 (1:2, 0:3, 2:4)
Švédsko—ČSSR 1:3 (1:1, 0:0, 0:2)
SSSR—USA 8:2 (5:0, 3:2, 0:0)
Kanada—Rumunsko 7:2 (2:2, 2:0, 3:0)
Finsko—NSR 4:1 (2:0, 1:0, 1:1)
USA—ČSSR 3:6 (2:1, 1:3, 0:2)
Švédsko—SSSR 5:1 (1:0, 2:0, 2:1)

O 1.—4. místo:

ČSSR—SSSR 4:3 (3:0, 1:3, 0:0)
Kanada—Švédsko 7:0 (3:0, 3.0, 1:0)
Švédsko—ČSSR 1:2 (0:0, 0:0, 1:2)
SSSR—Kanada 8:1 (1:1, 4:0, 3:0)
Kanada—ČSSR 8:2 (2:0, 2:2, 4:0)
SSSR—Švédsko 1:3 (1:1, 0:2, 0:0)

O 5.—8. místo:

Rumunsko—Finsko 1:14 (0:3, 1:6, 0:5)
NSR—USA 1:4 (1:1, 0:3, 0:0)
Finsko—NSR 7:2 (4:0, 0:2, 3:0)
USA—Rumunsko 4:5 (0:1, 1:4, 3:0)
Rumunsko—NSR 2:3 (0:1, 2:1, 0:1)
USA—Finsko 3:2 (0:0, 2:1, 1:1)

REPREZENTOVALI . . .

ČSSR: Vladimír Dzurilla, Jiří Holeček, Jiří Bubla, Miroslav Dvořák, Milan Chalupa, František Kaberle, Milan Kajkl, Oldřich Machač, František Pospíšil, Bohuslav Ebermann, Ivan Hlinka, Jiří Holík, Vincent Lukáč, Vladimír Martinec, Eduard Novák, Jiří Novák, Milan Nový, Jaroslav Pouzar, Marián Šťastný, Peter Šťastný. Trenéři: Gut a Dr. Starši.

ŠVÉDSKO: Göran Högosta, Hardy Aström, Jan-Erik Silfverberg, Stefan Persson, Stig Salming, Ulf Weinstock, Mats Waltin, Lars Zetterström, Lars Lindgren, Martin Karlsson, Lars-Erik Ericsson, Lars Gunnar Lundberg, Roland Eriksson, Rolf Edberg, Mats Ahlberg, Bengt Lundholm, Nils-Olov Olsson, Per-Olov Brasar, Kent-Erik Andersson. Trenér: Hans Lindberg.

SSSR: Vladislav Treťjak, Alexander Sidelnikov, Vladimír Lutčenko, Alexander Gusev, Gennadij Cygankov, Valerij Vasiljev, Vasilij Pervuchin, Sergej Babinov, Vjačeslav Fetisov, Boris Michajlov, Vladimir Petrov, Valerij Charlamov, Viktor Šalimov, Vladimir Šadrin, Alexander Jakušev, Helmut Balderis, Viktor Žluktov, Sergej Kapustin, Alexander Golikov, Alexander Malcev. Trenéři: Boris Kulagin, Konstantin Loktěv, Vladimir Jurzinov.

KANADA: Jim Rutherford, Tony Esposito, Dennis Kearns, Greg Smith, Phil Russel, Rick Hampton, Carol Vadnais, Dallas Smith, Guy Charron, Walt McKechnie, Wilf Paiement, Alan McAdam, Wayne Merrick, Ralp Klassen, Phil Esposito, Rod Gilbert, Pierre Larouche, Jean Pronovost, Eric Vail, Ron Ellis. Trenér: John Wilson.

FINSKO: Jorma Valtonen, Urpo Ylönen, Seppo Suoraniemi, Seppo Lindström, Pekka Marjamäki, Hannu Haapalainen, Risto Siltanen, Pekka Rautakallio, Timo Nummelin, Jukka Porvari, Antero Lehtonen, Karl Makkonen, Esa Peltonen, Jukka Alkula, Seppo Ahokainen, Lasse Oksanen, Periti Koivulahti, Martti Jarkko, Timo Sutinen, Veli-Mati Ruisma. Trenér: Lasse Heikkilä.

USA: Mike Curran, Dave Reese, Louis Nanne, James McElmury, Robert Paradise, Joseph Michelleti, Wally Olds, Russel Anderson, William Schneider, Warren Miller, Warren Williams, Thomas Vanelli, Thomas Younghans, Davis Hynes, Mark Heaslip, Davis Debol, Robert Krieger, Robert Miller, Thomas Rowe. Trenér: John Mariucci.

NSR: Anton Kehle, Sigmund Suttner, Udo Kiessling, Ignaz Berndanner, Josef Völk, Werner Klatt, Klaus Auhuber, Horst Kretschmer, Peter Scharf, Alois Schloder, Erich Kühnhackl, Reiner Philipp, Walter Stadler, Hans Zach, Franz Reindl, Walter Köberle, Vladimir Wacatko, Lorenz Funk, Hermann Hinterstocker, Miroslaw Slezak. Trenér: Hans Rampf.

RUMUNSKO: Valerin Netedu, Gheorghe Hutan, Antal Eloed, Sandor Gall, Gheorghe Justinian, Doru Morosan, Dezideriu Varga, Ion Ionita, Florea Zginca, Eduard Pana, Constantin Dumitru, Marian Pisaru, Dumitru Axinte, Doru Tureanu, Marian Costea, Ion Gheorghiu, Laszlo Solyom, C. Nistor, A. Olenici, T. Miklos. Trenér: Ionnescu.

MS ´77 v číslech

STŘELECKÁ TABULKA

1. Michajlov	12
1.-4. Hlinka	9
Charlamov	
Kapustin	
5.-6. Balderis	8
Larouche	
7.-13. M. Šťastný	7
Petrov	
Jakušev	
R. Eriksson	
Ahlberg	
P. Esposito	
Alkula	

KANADSKÉ BODOVÁNÍ

	branky	nahrávky	body
1. Petrov	7	14	21
2. Michajlov	12	7	19
3.-4. Charlamov	9	7	16
Kapustin	9	7	16
5. Larouche	8	8	16
6.-7. Martinec	6	10	16
Nový	6	10	16
8. Balderis	8	7	15
9. R. Eriksson	7	6	13
10. Hlinka	9	3	12

SOUTĚŽ FAIR-PLAY

1. SSSR	60 bodů
2. ČSSR	80 bodů
3. Finsko	92 body
4. Švédsko	104 body
5. Rumunsko	108 bodů
6. NSR	140 bodů
7. USA	146 bodů
8. Kanada	350 bodů

Skupina B

Hráno v Japonsku, v Tokiu 10.—21. 3. 1977

1. NDR	8	8	0	0	57:16	16
2. Polsko	8	6	0	2	39:22	12
3. Japonsko	8	5	1	2	30:21	11
4. Norsko	8	4	2	2	30:30	10
5. Švýcarsko	8	4	0	4	35:33	8
6. Maďarsko	8	3	0	5	27:46	6
7. Jugoslávie	8	2	1	5	30:36	5
8. Holandsko	8	1	2	5	23:39	4
9. Rakousko	8	0	0	8	19:47	0

Do A skupiny postupuje NDR, do skupiny C sestupují Holandsko a Rakousko.

Výsledky:

NDR: Rakousko 7:1, Jugoslávie 7:6, Maďarsko 6:2, Polsko 7:1, Holandsko 4:2, Norsko 8:1, Japonsko 5:0, Švýcarsko 10:3. POLSKO: Holandsko 4:2, Švýcarsko 5:2, Norsko 7:3, Maďarsko 10:0, Japonsko 5:2, Rakousko 3:0, Jugoslávie 4:6. JAPONSKO: Maďarsko 5:2, Holandsko 8:2, Norsko 2:2, Švýcarsko 3:2, Jugoslávie 4:1, Rakousko 5:2. NORSKO: Švýcarsko 4:3, Maďarsko 8:2, Rakousko 4:2, Holandsko 4:4, Jugoslávie 4:2. ŠVÝCARSKO: Rakousko 10:3, Jugoslávie 5:3, Maďarsko 7:3, Holandsko 3:2. MAĎARSKO: Rakousko 7:4, Holandsko 8:2, Jugoslávie 3:1. JUGOSLÁVIE: Rakousko 6:4, Holandsko 5:5. HOLANDSKO: Rakousko 4:3.

Skupina C

Hráno v Dánsku, v Kodani 12.—20. 3. 1977

1. Itálie	6	5	1	0	64: 6	11
2. Dánsko	6	5	1	0	61:15	11
3. Bulharsko	6	4	0	2	47:25	8
4. Francie	6	3	0	3	37:24	6
5. Španělsko	6	1	0	5	17:61	2
6. Belgie	6	1	0	5	24:89	2
7. V. Británie	6	1	0	5	17:47	2

Do B skupiny postupuje Itálie, o pořadí na 5.-7. místě rozhodla vzájemná utkání. ITÁLIE: Španělsko 12:0, Belgie 21:1, Francie 8:2, Bulharsko 6:0, V. Británie 15:1, Dánsko 2:2. DÁNSKO: V. Británie 9:2, Bulharsko 6:3, Belgie 27:4, Španělsko 14:3, Francie 3:1. BULHARSKO: Španělsko 14:2, Francie 6:4, Belgie 17:4, V. Británie 7:3. FRANCIE: Belgie 12:3, Španělsko 12:1, V. Británie 6:3. ŠPANĚLSKO: Belgie 6:7, V. Británie 5:2. BELGIE: V. Británie 5:6.

BILANCE ROZHODČÍCH

Nejvíce zápasů odřídili ve Vídni Kanaďan Vailancourt a Američan Neagles — po sedmi. Šest zápasů odpískal Fin Sepponen, po pěti náš Filip, Dombrovskij (SSSR), Karlsson (Švédsko) a Kompalla (NSR).

170 800 diváků

vidělo ve vídeňské Stadthalle (+ v Donauparku) 40 zápasů světového šampionátu skupiny A. Průměr na jeden zápas je pouze 4270 diváků. Jen ve dvou případech překročil počet návštěvníků devítitisícovku. 9400 fanoušků zhlédlo zápasy SSSR—Kanada (8:1) a Kanada—ČSSR (8:2).

První a poslední gól

Autorem první branky na MS ve Vídni byl Ahlberg ve 14. minutě první třetiny zahajovacího střetnutí Švédů s Rumuny. Závěrečná branka mistrovství byla do protokolů připsána v posledním střetnutí rovněž Švédovi R. Erikssonovi v uzavíracím zápase se SSSR. R. Eriksson dosáhl v tomto utkání hat-tricku, skóroval tedy třikrát, naposledy v polovině zápasu, ve 30. minutě.

ŠVÉDSKO

Vpředu zleva sedí Stig Salming, Per Olov Brasar, Lennart Andersson, vedoucí mužstva Carl Olof Halvarsson, Hardy Aström, trenér Hans „Virus" Lindberg, Göran Högosta, pom. trenér Kjell Larsson, Mats Ahlberg, Kent Erik Andersson, uprostřed jsou masér Bengt Pettersson, lékař Dr. Göran Renström, Lars Erik Eriksson, Stefan Canderyd, Hans Jax, Lars Zetterström, Martin Karlsson, Jan Erik Silfverberg, Lars Lindgren, Mats Waltin, správce inventáře Bertil Asbrink, vzadu stojí Bo Eriksson, Nils Olov Olsson, Stefan Persson, Lars Gunnar Lundberg, Roland Eriksson, Bengt Lundholm, Ulf Weinstock a Rolf Edberg

SSSR

Vpředu zleva sedí Vladislav Treťjak, Valerij Vasiljev, trenér Vladimir Jurzinov, trenér Boris Kulagin, trenér Konstantin Loktěv, Boris Michajlov a Alexander Sidelnikov, uprostřed jsou masér Jurij Detkin, Alexander Malcev, Vladimir Šadrin, Alexander Jakušev, Viktor Žluktov, Vladimir Lutčenko, Alexander Gusev, Gennadij Cygankov, lékař Oleg Beljakovskij a Vladimir Petrov, vzadu stojí Valerij Charlamov, Viktor Šalimov, Alexander Golikov, Sergej Babinov, Vjačeslav Fetisov, Sergej Kapustin, Helmut Balderis a Vasilij Pervuchin

KANADA

Výběr kanadských hráčů se vůbec nenechal fotografovat, tak alespoň snímek, jak při kanadské hymně obklopili vlajku. Zády ke kameře jsou Dallas Smith a Dennis Kearns, dále zleva Phil Esposito, Gregg Smith, Phil Russell, Jean Pronovost, Guy Charron, Al McAdam, Ralph Klassen, Wayne Merrick, Walt McKechnie, Wilf Paiement, Carol Vadnais, Rick Hampton, Pierre Larouche, Jim Rutheford, Rod Gilbert, Tony Esposito a Ron Ellis

FINSKO

Sedí zleva: Martti Jarkko, Jorma Valtonen, Alpo Suhonen (druhý trenér), Raimo Vasama (vedoucí), Lasse Heikkilä (trenér), Urpo Ylönen, Risto Siltanen. Uprostřed: Seppo Ahokainen, Hannu Haapalainen, Oertti Koivulhati, Pekka Marjamäki, Seppo Suoraniemi, Timo Nummelin, Pekka Rautakallio, Lasse Oksanen, Seppo Lindtröm, Ove Näsman (lékař). Horní řada: Unto Andersson (masér), Jukka Akula, Jukka Porvari, Veli-Mati Ruisma, Kari Makkonen, Antere Lehtonen, Esa Peltonen, Timo Sutinen

TÝM ČSSR - mistr světa a Evropy 1977

Vpředu zleva sedí Jiří Bubla, Vladimír Dzurilla, trenér dr. Ján Starší, František Pospíšil, předseda VS LH ČSTV dr. Zdeněk Andršt, Jiří Holík, trenér Karel Gut, Jiří Holeček a Oldřich Machač, v prostřední řadě jsou masér Pavel Křížek, Jiří Crha, František Kaberle, Miroslav Dvořák, Milan Kajkl, Ivan Hlinka, Jaroslav Pouzar, Bohuslav Ebermann, Milan Chalupa a lékař týmu MUDr. Ota Trefný, vzadu stojí Jiří Novák, Bohuslav Šťastný, Eduard Novák, Marián Šťastný, Peter Šťastný, Milan Nový, Vincenc Lukáč a Vladimír Martinec.

Snímek: JIŘÍ KOLIŠ